

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miódowa Nr. 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nie przyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 1-ej do 2-ej po południu.

Rok 6.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Nominacje dworskie. — Ogólna taryfa celna do handlu europejskiego (d. c.). — Komisja likwidacyjna.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Ogólne zebranie akcjonariuszów drogi żelaznej warsz.-teresp. — Przedstawienie amatorskie. — Kurjerek miejski. — Podziękowanie. — Do kroniki muzycznej. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Sprostowanie. — Książę czarnogórski. — Odjazd towarzysza ministra komunikacji. — Cesarsko-ruskie towarzystwo jeograficzne. — Pogrzeb. — Zaprzeczenie. — Proces gazety Moskwa. — Stopień IX klasy. — Bilans banku cesarstwa. — Wypadki w Hiszpanji. — Prusy i Niemcy. Sekwestr dóbr. — Francja. Senat. — Włochy i Rzym. Podróż króla. — Zmiana gabinetu. — Turcja i ziemie słowiańskie. Powstanie kandjockie. — Grecja. Hr. Walewski; zaprzeczenie; zmiana gabinetu. — Pożyczka. — Ameryka. Wojna brazylijsko-paragwajska.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy, (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

**Warszawa,
dnia 23 Stycznia (4 Lutego)**

Nominacje dworskie. — Przez Najwyższe ukazy imienne do kantoru dworu (z d. 28 grudnia 1868 roku), zostający przy J. C. W. Wielkiej Księżnie Helenie Pawłównie i w biurze naczelnego prokuratora I-go wydziału 3-go departamentu rządzącego senatu, radca dworu baron Aleksander *Ikskul von Gildenbandt*, mianowany został szambelanem dworu Jego Cesarskiej Mości; (z d. 14 stycznia 1869 r.) panna Elżbieta *Milutin*, mianowana została frejliną Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Marji Aleksandrówny.

Nominacja dworska. — Przez Najwyższy ukaz imienny do kantoru dworu, z 28 grud. 1868 r., panna baronówna Helena *Liewen*, mianowana została frejliną Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Heleny Pawłówny. (*Praw. Wiest.*)

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

VII.

(Ciąg dalszy *).

— Tak panie! Wszyscy oni jednakże ciągnęli doskonale z butelek i o godzinie dziesiątej wieczorem popili się jak beły! I wie też pan dobry, co im wtedy przyszło do głowy? Oto posłali do odźwiernego z ostrzeżeniem, aby nikt przez kwadrans jaki, nie przechodził przez podwórze, bo im się zażądało wyrzucić przez okno nakrycia stołowe. I zrobili tak, panie kochany! Wazy, talerze, karafki i szklanki, wszystko to wyleciało na bruk i rozbiło się w kawałki. Tak się to bawia na wielkim świecie!

Podczas tego jałowego opowiadania, szanowny rajfur poprawiał ciągle okulary! Widocznie cierpliwość jego była już na schyłku.

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285 i 286; — N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16 i 17.

OGÓLNA TARYFA CELNA do Handlu Europejskiego.

DZIAŁ DRUGI.

Towary obłożone cłem.

ODDZIAŁ III.

Wyroby fabryczne, rękodzielnicze i rzemieślnicze.

Pozycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary al-bo wagi.	CŁO. rsr. kop.
VI.	Wyroby z różnych materiałów.		
	(Dalszy ciąg; *)		
	C) Galanterijne i drobne towary.		
227.	Drobne towary galanterijne, toaletowe, do etażerek, dla ozdób stołowych i ściennych, z różnych materiałów, mające użytek samoistny i oddzielnie niewymienione:		
	1) Drogocenne, w skład których wchodzi aluminium, perłowa macica, korale, szyldekret, kość słoniowa, emalja, porcelana, bursztyn i t. p. drogocenne materiały; również bronz, lub pozłacane, posrebrzane metalowe, jako też kompozycje metalowe		od funta 1 10
	2) Proste, rogowe i kościane, również z wszelkich materiałów z częściami, oprawą, albo ozdobami z metalów niedrogocennych i metalowych kompozycji (niepozłacanych i nieposrebrzanych), z rogu, kości, drzewa, niedrogocennych kamieni, szkła, piany morskiej, fisz-		

*) Patrz Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17 i 18.

Pozycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary al-bo wagi.	CŁO. rsr. kop.
----------	----------------	-----------------------------	----------------

binu, agatu i t. p. tanich materiałów. . . . . od funta — 33

Uwaga 1. Od rzeczy, w których złoto, srebro, lub platyna widocznie stanowią główną wartość, pobiera się cło według pozycji o złotych i srebrnych wyrobach.

Uwaga 2. Od wyrobów drewnianych z ozdobami z bronzu, wstawkami i inkrustacjami, ważących w sztuce więcej jak 3 funty, pobiera się cło według pozycji 180, u. 3-go. Od ważących zaś w sztuce mniej aniżeli 3 funty, pobiera się cło według ustępu 1-go i 2-go niniejszej pozycji, stosownie do tego, jakie materiały stanowią główną wartość ozdób i inkrustacji.

Uwaga 3. Od futerałów w których przywożą się rzeczy podchodzące pod powyższą pozycję, pobiera się cło stosownie do materiału z jakiego są zrobione.

228. Zabawki wszelkie dzieciinne, kartki dzieciinne z alfabetami, z obrazkami wziętymi z historii naturalnej i t. p. . . . . „ — 33

229. Materiały piśmienne, rysunkowe i malarskie, w innych pozycjach niewymienione, jako to: ołówki wszelkie, pióra do pisania (w tej liczbie i metalowe) portplumy, portkrejony, opłatki, maszyny do temperowania ołówek i t. p. wraz z wagą pudełek w których się znajdują . . . . . „ — 30

— I cóż więc ciekawego zauważyłaś tam wreszcie? wyrzekł.

— Ot, co panie! Pomiędzy gośćmi hulającymi w ten sposób, znajdował się jeden, który widocznie plamił tak elegancką kompanję. Był to młody wysoki brunet z fizjognomją złośliwą i lichy odziany. Ten ciągle miledzał, ale patrząc nań można było założyć się, że on wyraźnie kpił sobie z tych wszystkich panów.

— Cóż dalej? Mów!

— To, że pomimo takiej lichej powierzchowności, nieznanego miledzka, pani nasza nim się zajmowała najbardziej. Co chwila prawila mu komplementa lub podawała potrawy i łakocie. „A jedz pan! — a czemu pan nie pijesz? — a jeszcze kawałeczek, dla mojej przyjaźni!” i tra, ta, ta, ciągle w ten sposób. A po obiedzie, gdy wszyscy zasiedli do kart — ten brunet, który zapewne nie miał grosza przy duszy, zasiadł do rozmowy z panią.

— I czy wiesz o czem rozmawiali?

— Ba! Jeszcze by też! Rozprawiali przy samych drzwiach od sypialnego pokoju — weszłam tam i pod słuchałam wszystkiego.

— Nie wiem, czy to się tak godzi, moje dziecko...

— Co tam! Lubię wiedzieć co myślą ludzie u których służę — już taka moja natura! Owóż, pani rozprawiała z brunetem o jakimś zuchu, którego ona znała poprzednio, a który jest przyjaciелеm bruneta — o jakimś... zaczekajno pan... nazywa się...

— Paweł Violaine, wtrącił Beaumarchef, chcąc popisać się z pamięcią.

— Tak właśnie, zawołała kucharka. Ale... doprawdy rzecz dziwna! Dla czego pan wiesz o tem?

Mascarot podniósł okulary a rzuciwszy piorunujące spojrzenie ex wojakowi, rzekł niedbale:

— Ba! Beaumar wie o wszystkim — to jego powołanie.

Niezupełnie zaspokojona takim objaśnieniem kucharka, ciągnęła jednak dalej:

— Tak więc pani, mówiąc o tym Pawle Violaine, wyraziła się, że to człowiek ladaco, że ufać mu nie trzeba — gdyż podobno ukradł dwanaście tysięcy franków komuś...

— Czy wiesz jak się nazywa ten brunet? zapytał Mascarot, z żywym zajęciem.

— Dalibóg, nie wiem. Wszyscy nazywali go tam artystą.

— Posłuchaj, moje dziecko! Czy chcesz wyświadczyć mi wielką przysługę?

— Panu? mój królu! Al choćby przyszło skoczyć w ogień...

— Proszę cię tylko o to, ażebyś mi dowiedziała się o nazwisku tego bruneta, — gdyż według twego opisu, jest on podobny bardzo do pewnego artysty, który mi winien tysiąc franków...

— O! co do tego, możesz pan liczyć na mnie. Teraz muszę odejść — już czas na śniadanie — ale jutro a najdalej pojutrze, przysyłam panu żadaną wiadomość. Bądź pan zdrow i do widzenia.

Zaledwie wyszła, gdy Mascarot uderzając silnie pięścią w swoja biurko, zawołał:

Pozycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr. kop.
	<i>Uwaga.</i> Portplumy, portkrejony ze złota i srebra, ulegają opłacie cła według poz. 159 o wyrobach złotych i srebrnych.		
230.	Korale prawdziwe w całych kawałkach, tudzież z masy koralowej przewiercone na nitkach, w buntach zrzeźbą, lecz bez oprawy, z drogich metali i innych materiałów	od funta	3 —
	<i>D) Różne instrumenta.</i>		
231.	Wagi wszelkie z należąca do nich przyborami i gwichtami	od puda	2 —
	<i>Uwaga.</i> Wagi dziesiętne razem z przyborami, ważące więcej jak 3 pudy w sztuce, ulegają opłacie cła jak maszyny według ust. 2, pozycji 175.		
232.	Instrumenta muzyczne:		
	1) Klawikordy, czyli fortepiany i organy nie przenośne	od sztuki	40 —
	2) Organy zwyczajne, fisharmonijki, pozytywki większe i harfy	"	10 —
	3) Wszelkie oddzielnie niewymienione instrumenta muzyczne, tudzież części instrumentów muzycznych, przywożone oddzielnie, jako to: smyczki, sruny baranie i jedwabne (struny metalowe poz. 167), klawiatury, młotki (kołki do fortepianów poz. 167), metronomy, kamertony, krony i t. p.	od funta	— 15
	<i>Uwaga.</i> Cło od instrumentów muzycznych pobiera się razem z wagą skrzynek i futerałów.		
233.	Instrumenta matematyczne, topograficzne, fizyczne, chemiczne i chirurgiczne (oprócz oddzielnie wymienionych w poz. 37), przybory do fotografii, również okulary, lornetki, perspektywy zwyczajne i teatralne w oprawie z prostych materiałów wraz z wagą pudełek, futerałów, książeczek i t. p., w które są włożone	od puda	6 —
	<i>Uwaga.</i> Okulary, lornetki, perspektywy teatralne w oprawie złotej, srebrnej lub platynowej, ulegają opłacie cła podług pozycji 159, a w oprawie z perłowej maty, sztylckretu, kości sło-		

Pozycja.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO. rsr. kop.
	niowej i t. p. drogich materiałów, jako też z ozdobami z emalii, pozłoceniem i posrebrzeniem, według pozycji 227, ust. 1.		
234.	Towar zegarowy:		
	1) Zegarowe mechanizmy, które służą do zegarków kieszonkowych, jako też ściennych, kominkowych, podróżnych i stołowych, bez korpusu, albo oddzielnie od korpusu, w którym je przywożą	od sztuki	— 65
	<i>Uwaga.</i> Zewnętrzne korpusy takich zegarów ulegają opłacie cła jak materiał, z którego są zrobione, a jeżeli wewnętrzny mechanizm z korpusu wyjąć nie można, to zegar wraz z wagą korpusu ulega opłacie cła jak materiał z którego korpus jest zrobiony.		
	2) Zegarki i chronometry kieszonkowe złote i wszelkie pozłacane	"	1 30
	3) Zegarki i chronometry kieszonkowe srebrne i wszelkie inne oprócz złotych i pozłacanych	"	— 65
	4) Zegary drewniane, z kółkami miedzianymi albo drewnianymi	"	— 30
	5) Zegary wieżowe	"	16 50
	6) Wszelkie przybory zegarowe w stanie rozebranych, jako to: sprężyny, kółka, wskazówki, tarcze, cyferblaty, kluczyki do zegarków (oprócz złotych i srebrnych (poz. 159) i przybory do lamp karselowych	od funta	— 8
	<i>Uwaga.</i> Zegary i chronometry astronomiczne przepuszczają się bez opłaty cła, poz. 37.		(d. n.)

Komisja Likwidacyjna Królestwa Polskiego. Na zasadzie artykułu 57 ukazu o komisji likwidacyjnej, w skutku postanowienia komitetu rządzącego z d. 27 grudnia (8 stycznia) 1868 r., polecono: przy mającym nastąpić 19 lutego (3 marca) 1869 r. szóstym losowaniu listów likwidacyjnych, umorzyć tych listów za sumę 712,770 rsr. 3 kop. Komisja likwidacyjna podaje o tem do wiadomości publicznej na mocy art. 57 ukazu o komisji likwidacyjnej.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komii-

ji z dnia 14 (26) Stycznia r. b., w ilości rsr. 254 kop. 67, Antoniemu *Walewskiemu*, właścicielowi wsi Podryń, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Wierzbie, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Włocławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 20,004 kop. 50, Janowi *Rzeszotarskiemu*, właścicielowi dóbr Monice, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Bogumilów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,938 kop. 33, *Berdiajew*, właścicielowi wsi donacyjnej Aleksandrów, położonej w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Wieluńskim, Gminie Strojec, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 98, *Trzebuckowskiemu*, właścicielowi wsi Zgniły-Głuszczynek, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Czamanin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,555 kop. 78, Bronisławie *Białosuknia*, właścicielce dóbr Brzowski, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczynskim, Gminie Lachowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,637 kop. 10, Albinowi *Stubickiemu*, właścicielowi miasta Babiaka, położonego w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kolskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 10,520 kop. 9, Aleksandrowi *Kurtz*, właścicielowi dóbr Nasielsk, położonych w Gub. Łomżyńskiej, Pow. Pułuskim, Gm. Nasielsk, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 554 kop. 73, Marcelemu *Dobrosławskiemu*, właścicielowi miasta Sobków, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Andrejewskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 293 kop. 89, *Szwykowskiemu*, właścicielowi wsi Stary-Orachów, położonej w Gub. Siedleckiej, Pow. Włocławskim, Gm. Uścimów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 565 kop. 33, Franciszkowi *Strzeszewskiemu*, właścicielowi wsi Ogonowo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Dziechtarzewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 7,099 kop. 22, Jadwidze *Weberowej*, właścicielce dóbr Dzikowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Osiek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 26 kop. 46, sukcesorom *Walentego Moszyńskiego*, właścicielom wsi Ziemięcin, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Boguszyce, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 868 kop. 94, Janowi *Karnkowskemu*, właścicielowi dóbr Kolankowo-Nagorzynki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Jastrzębie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 255 kop. 7, Janowi *Modrzejewskiemu*, właścicielowi wsi Gnojno, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Bobrowniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,535 kop. 15, Hipolitowi i Marjannie *Dziewanowski*, właścicielom dóbr Turza-Wileza G, położonych

— Hortebize ma prawdziwie lisi wch w przeczuwaniu zkąd wieje niebezpieczeństwo! Na szczęście, mam sposób pozbycia się tej awanturnicy i pragnącego zrujnować się dla niej zdechłaczka.

Tym razem, jak zwykle, usłyszawszy o chęci — „pozbycia się kogoś”, ex-podoficer, stanął w pozycji fechtmistrza i tupiąc nogą, wołał: Raz! Dwa!

— Mój Boże! Jakżeś śmieszny z twojemi groźnymi gestami, przerwał łagodny rajfur wzruszając ramionami. Bądź spokojny, mam ja lepszy środek. Róża przyznaje się do lat dziewiętnastu — lecz ona kłamie, i ma już z pewnością dwadzieścia jeden skończonych — jest więc pełnoletnią, gdy mały jej admirał jeszcze nie wyszedł z małoletności. To wszystko znaczy, że jeśli papa Gandelu weźmie na energję..eh! eh! Dalibóg to będzie i śmieszne i moralne zarazem! Artykuł 354 jest bardzo elastyczny...

— Co pan mówisz? zapytał Beaumarchef, który nie mógł zrozumieć z tego monologu.

— Mówię że w ciągu czterdziestu ośmiu godzin, potrzebuję znać dokładnie charakter starego Gandelu i wreszcie, w jakich stosunkach zostaje on z symnem — rozumiesz?

— Rozumiem i wyprawiam natychmiast Candela...

— Prócz tego, ponieważ młody Gandelu zawsze i wszędzie szuka pieniędzy, należy go zapoznać z naszym szanownym przyjacielem Verminet, dyrektorem „towarzystwa wypłat natychmiastowych”.

— To już jest rzeczą ojca Tantaine — panie.

— Mascarot zamysłony nie słuchał tej uwagi.

— Co się zaś tycze tego drugiego, mówił dalej jakby do siebie, tego wysokiego bruneta, artysty, który wydaje mi się być daleko sprytniejszym od tamtych — biada mu! jeśli mi stanie na drodze!.. Kto mi zawadza tego ja... Gestem pełnym okropnego znaczenia, dokończył tych słów groźnych — a po chwili, zwracając się do Beaumarchef'a — rzekł:

— Wracaj do swych czynności — oczekuję tu gości.

— Lecz eks-kawalerzysta, ani drgnął z miejsca pomimo rozkazu,

— Przepraszam pana! rzekł — lecz Candele jest obecnie w kantorze i zastąpi mnie — tymczasem zaś chciał bym złożyć panu raport.

— Słusznie. Siadaj i mów.

Pozwolenie zdawania raportu: siedzący, zdawało się zachwycać eks-wojaka.

— Wczoraj, zaczął on, nie było nic nowego. Dziś zrana, obudził mnie Toto-Chupin.

— Wszakże nie spuścił z oka Karoliny Schimmel?

— Ani na minutę, panie — a co lepsza potrafił już zawrzeć z nią znajomość — wczoraj razem pili kawę.

— No, to wcale nie źle.

— O! Toto jest bardzo sprytny i gdyby był uczciwszym nieco... Nakoniec, utrzymuje on że Karolina Schimmel upija się jedynie dla zagłuszenia wyrzutów sumienia; obawia się ona ciągle jakichś poszukiwań, pogoni. Ciągłe się jej wydaje że jacyś ludzie pragna-

ją zamordować i z tego powodu nigdy sama nie mieszka. I teraz także, umieściła się na stacji u jakichś uczciwych wyrobników u których się stojuje, na czem zresztą biedni ci ludzie dobrze wychodzą, gdyż baba ma zawsze spore pieniądze.

Maskarot okazał widoczne niezadowolenie.

— „To mi wcale nie na rękę, pomruknął, — nie podobna jest w takim razie odwiedzić tej kobiety incognito. Jednak... powiedz mi, gdzie mieszkają ci wyrobnicy?”

— Na końcu Montmartre, przy rogu ulicy Marcadet.

— To dobrze. Tantaine wyszuka ich. Nadewszystko, niech Toto nie pozwoli babie wymknąć się mu z pod straży.

— O! bądź pan spokojny. On chce nawet posunąć rzecz dalej — gdyż oświadczył mi że musi bliżej poznać Karolinę i dowiedzieć się o źródle z którego ona czerpie pieniądze... ale to właśnie mnie niepokoi... i jeśli...

— No, cóż chcesz powiedzieć?

— To, że należy panu wystrzegać się tego ulicznika. Toto jest szczywanym lisem i mam powody mniemać że poluje często na swój własny rachunek... Rozumiesz pan? Iotr ten sprzedaje nasz towar po niższej cenie...

— Marzysz, kochanku!

— Wcale nie! Mam tę wiadomość od pewnego

w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Lipnowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 84, Jakóbowi *Peczykowskiemu*, właścicielowi części wsi Belda, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczężyńskim, Gminie Przeszrele, asygnowane będzie do Kasy Okręgowej Szczężyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 6,192 kop. 73, Józefowi *Iżyckiemu*, właścicielowi miasta Karów, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 110, Janowi *Mamuliewicz-Majdano-Uglu*, właścicielowi części wsi Ludwinowo-Dębskie, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułuskim, Gminie Zegrze, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Pułuskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 8,011 kop. 56, Kazimierzowi *Wydrychewiczowi*, właścicielowi dóbr Opole, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gminie Opole, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 39 kop. 20, Teofilowi *Kiczorowskiemu*, właścicielowi wsi Koszczuły, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Sędzin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,648 kop. 33, Hr. Tomaszowi *Zamojskiemu*, właścicielowi m. Krzozów, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Białgorajskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,744, Pawłowi *Popiel*, właścicielowi m. Kurozwęki, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 514 kop. 78, Onufremu *Micewiczowi*, właścicielowi dóbr Wilkoboły, położonych w Gub. Suwalskiej, Pow. Wolkowyszskim, Gm. Bartniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 5,007 k. 2, Antoniemu *Linowskiemu*, właścicielowi dóbr Steklina, położonych w Gub. Płockiej, Pow. Lipnowskim, Gminie Ossówka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 562 kop. 83, Baronowi Gustawowi *Keudel*, właścicielowi wsi Bredze, położonej w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Władysławowskim, Gminie Gielgudyszki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 438 kop. 72, Wincentemu *Pilchowskiemu*, właścicielowi dóbr Wierzbica-Rumocka i Wierzbica-Jacki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Sarnowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,180 kop. 76, Tomaszowi *Zielińskiemu*, właścicielowi wsi Sęczkovo, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Osiecin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 209 kop. 74, Konstancji *Belkowskiej*, właścicielce dóbr Koziróg-reczny A. D., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Osiek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 769 kop. 63, Bonifacemu *Tańskiemu*, właścicielowi dóbr Rykaczewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Nuzewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 120 kop. 98, Jakóbowi *Przedpelskiemu*, właścicielowi części wsi Zdziar-mały, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Starożeby, wysłane zostało do Kasy

Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 432 kop. 40, Wincentemu *Jezierskiemu*, właścicielowi dóbr Wola-Jurkowa, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Czamanin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 992 kop. 20, Hrabinie *Skarbek*, właścicielce dóbr Mistów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Nowomińskim, Gminie Jakóbowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 192 kop. 8, Wilhelmu *Bodke*, Janowi *Bloch* i Augustowi *Mikolajowi*, właścicielom wsi Chrustowo, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Przedecz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 19 kop. 60, *Sulimierskiemu*, właścicielowi wsi Swierczynek, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radziejewskim, Gminie Czamanin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 179 kop. 66, Kasie Ekonomicznej Bolesławiec, z części miasta Bolesławiec, położonego w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Wieleńskim, wysłane będzie do depozytu Banku Polskiego; — w ilości r. 16 kop. 34, Maciejowi i Agnieszce *Obrebskim*, właścicielom wsi Zawidz-Kościelny, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Kosemin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 12,236 kop. 87, Janowi *Karnkowskiemu*, właścicielowi dóbr Karnkowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Jastrzębie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 542 kop. 36, Eugenjuszowi *Lisickiemu*, właścicielowi dóbr Obreg-wielki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 48,660 kop. 65, Ludwikowi *Grabowskiemu*, właścicielowi dóbr Łęczna, położonych w Gub. Lubelskiej, Powiat. Lubelskim i Lubartowskim, Gminach Łuszczów i Łęczna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 23 Stycznia (4 Lutego).

Indep. belge ogłosiła całkowity tekst deklaracji mocarstw przesłanej do gabinetu ateńskiego, który powtarzają nawet półurzędowe dzienniki paryżkie, przypuszczając, że jest autentyczny i opierając na nim swe wnioski. Tekst ten jednak wskazuje, że deklaracja nieco ostrzej i bardziej bezpośrednio gani postępowanie Grecji, niż powszechnie utrzymywano. Gabinet ateński prawdopodobnie w odpowiedzi swej będzie się starał uniewinnić z robionych mu zarzutów, czego nie mógł dopełnić na konferencji, skoro Grecji nie chciano udzielić w niej takiego samego stanowiska jak miała Porta. — Zapewniają, że obecnie w Atenach toczą się pewnego rodzaju układy pomiędzy gabinetem greckim a reprezentantami mocarstw, którzy, jak donosi

Neue freie Presse, nalegają na rząd heleński, aby przyjął deklarację mocarstw. Oprócz tego, jak utrzymują, pan Delyanis, grecki minister spraw zagranicznych, miał zadać pytanie reprezentantom mocarstw, czy deklaracja ma zastąpić *ultimatum* tureckie. Zresztą zbyt ważna to jest sprawa dla gabinetu ateńskiego, z jednej strony naciskanego przez mocarstwa, z drugiej przez nieco rozdrażniony własny lud, aby miał przyjąć ostateczną decyzję bez dojrzałej rozważki. Dla tego przedwczesną zdaje się być wiadomość podana przez bremeńską *Weser Ztg.*, jakoby Grecja przyjęła już w zasadzie deklarację mocarstw, pod warunkami, że Porta weźmie inicytywę w przywróceniu z nią stosunków dyplomatycznych, i że wynagrodzi poddanych greckich, którzy zostali wydaleni z terytorjum tureckiego. Gdyby takie były warunki Grecji, to jeszcze bardziej jest przedwczesnem twierdzenie tejże gazety, że „już nie wątpię o rychłym załatwieniu trudności”, gdyż niełatwo przypuścić, aby Porta zgodziła się na udzielenie żądanego przez Grecję wynagrodzenia.

Co do powstania kandjockiego, o którym od pewnego czasu panowało milczenie, komitet kandjocki w Syra, w świeżo ogłoszonym buletynie potwierdził wiadomości o poddaniu się Petropulakich, ojca i syna i ujęciu kilku członków tymczasowego rządu kandjockiego, którzy broniąc się polegli; lecz tenże buletyn dodaje, że jeszcze trzech wodzów kandjockich, których nazwiska wymienia, walczy dalej i stoczyło 27 grudnia (8 stycznia) pomyślną bitwę z wojskami tureckimi. — Paryżkie turkofilskie dzienniki donoszą, że i ci powstańcy okazali życzenie poddania i dodają, że teraz można uważać powstanie kandjockie za zupełnie skończone, ale tyle razy już czytaliśmy w tych dziennikach doniesienie o ostatecznem zakończeniu powstania kandjockiego, że nie można im dawać bezwzględnej wiary.

Według doniesień z Włoch, król Wiktor-Emanuel, tak w podróży do Neapolu, jak i w samym tem mieście doznał jak najlepszego, pełnego zapału przyjęcia ze strony ludności, co kładzie tamę wieściom o niekorzystnem usposobieniu mieszkańców południowych prowincji. — Znów krążyły pogłoski o usunięciu się gabinetu Menabrea po powrocie króla z Neapolu, lecz po zwycięstwie, jakie gabinet ten otrzymał przy drażliwych rozprawach o podatku od młewa, nie widać żadnego powodu, dla którego miałby się podać do dymisji.

oberwusa wysokiego wzrostu, który przyszedł do mnie pytać się o Chupin'a, jako o swojego przyjaciela.

Ludzie silnego charakteru, zazwyczaj decydują się prędko.

To dobrze, Beaumar, przerwał Mascarat — sprawdę to podejrzenie, a jeżeli jest tak jak mówisz, pan Toto odpokutuje nam za wszystko razem. Odejdź.

Tym razem Beaumarchef wyszedł, lecz powrócił natychmiast prawie.

— Panie, rzekł — lokaj pana de Croisenois, przyniósł list.

Mascarot skrzywił się widocznie.

— Margrabie mu zawsze pilno, pomruknął — ale cóż robić? Wprowadź tu jego posłańca.

— Lokaj, który wszedł za chwilę, miał mię prawdziwie arystokratycznego slugi. Jego liberja była w szyku czysto angielskim: wyglądał jak by wystrugany z drewna a ogromne kołnierzyki zachodziły mu na twarz martwego całkiem wyrazu.

— Pan Margrabia polecił mi oddać panu ten list, rzekł wyciągając sztywną i długą rękę.

Odbierając list, rajfur z pod okularów przypatrywał się lokajowi.

Rzecz dziwna! nie znał go wcale. Już to niewdzięczny Margrabia, nie chciał nidy przyjąć lokaja z jego poreki.

— Zdaje się, mój chłopcze, rzekł poufale rajfur, że twój pan wbrew przywyknieniu, obudził się dziś o świcie?

Lokaj pana de Croisenois, nie tylko że się nie rozśmiał z konceptu, lecz oburzył się do żywego.

— Pan Margrabia, odrzekł, płaci mi rocznie piętnaście lujdorów, dla dogodzenia swej fantazji, „tykania” mnie. Lecz on sam tylko ma do tego prawo.

— Ach! ach! ach! wymówił Mascarat, coraz innym tonem — i zadziwiony istotnie, pomyślał: „gdzie u diabła pycha i zarozumiałość, nie włoża już obecnie — pod liberję lokajską nawet! Gdyby mi się podobało mówić, ty, jego panu — nie robiłyby tyle ceremonji...”

— Pan Margrabia, dodał w tej chwili, lokaj-anglik, śpi jeszcze zapewne. Napisał on ten list wczoraj wróciwszy z klubu.

— I żąda odpowiedzi?

— Yes, sir.

— W takim razie, proszę zaczekać.

Zerwawszy kopertę, Mascarat czytał co następuje:

Kochany mój Mistrzu!

„Fortuna jest niewdzięcznicą! Domyślił się pewnie reszty? Grałem tak nieszczęśliwie tej nocy, że nie tylko przegrałem całą gotowiznę, lecz zadłużyłem się jeszcze 3,000 franków, na słowo. Ta suma musi być odesłana dziś jeszcze przed południem — tego wymaga mój honor...”

Szanowny rajfur wruszył ramionami przeczytawszy to wyrażenie, a potem wyrzekł półgłosem, tak aby lokaj Margrabiego, mógł usłyszeć.

— Jego honor! doprawdy, można umrzeć ze śmiechu czytając taką blagę... Jego honor!

Lecz lokaj p. de Croisenois stał jak słup — nieruchomy, milczący, jak żołnierz w szeregu podczas parady.

Mascarot czytał dalej.

„Czy pomyliłem się licząc na pana w tej potrzebie? nie sądzę — a nawet jestem pewny iż dodasz mi parę set lujdorów — nie mogę przecież zostać bez grosza.”

Donieś mi też, co się dzieje z naszym wielkiem przedsięwzięciem? Oczekuję twej odpowiedzi, stojąc na rozżarzonych węglach.

Zawsze przychylny i oddany

Henryk, Margrabia de Croisenois.

(d. c. n.)

Rząd tymczasowy hiszpański usilnie się stara o utrzymanie dobrych stosunków z Rzymem. Po demonstracji, jaka miała miejsce w Madrycie przeciwko nuncjuszowi w skutku zamordowania gubernatora w Burgos, pośpieszył za pośrednictwem swego posła w Rzymie, udzielić objaśnienia, które przychylnie zostały przyjęte, a jak doniósł wczorajszy nasz telegram, pierwszy alka Madrytu, p. Rivero, osobiście wprowadził nuncjusza napowrót do pałacu nuncjatury.—Ministrowie na żądanie deputacji demokratycznej żądającej ogłoszenia swobody wyznań i oddzielenia kościoła od państwa, odpowiedzieli, że swoboda wyznań już została ogłoszona, co zaś do oddzielenia kościoła od państwa, zbyt ważny jest to krok, aby mieli sami go przedsięwziąć i dla tego pozostawiają go kortezom, tem bardziej, że w zasadzie przeciwni są temu oddzieleniu, jako tworzącemu państwo w państwie. Rząd tymczasowy zaś dla tego tak pragnie zachować dobre stosunki z Rzymem, iż mniema, że obecność nuncjusza w Madrycie powstrzyma nieco niższe duchowieństwo od fanatycznych wybryków, w obec reformatorskich postanowień rządu, do których ten ostatni jest niejako pociągany przez samą ludność. Tak na przykład, małżeństwa cywilne tak zageściły się w niektórych miejscowościach, iż rząd będzie zmuszony wydać prawo o małżeństwach cywilnych.

Kongres washingtonski zmuszony był ponownie uchwalić zasadę przyjętą już w bilu konstytucyjnym, że różnice barwy skóry i rasy, nie wpływają wcale na prawa wyborcze, a to z powodu, że stan Georgja pomimo iż przyjął bil wspomniany i został w skutku tego przyjęty do Unji, chciał odjąć murzynom prawa wyborcze, za co chwilowo zamierzano nawet wyłączyć go znów znów z kongresu.

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 2 lutego (21 stycznia).* *Wiener Ztg.* donosi w swej części urzędowej, że p. Manuel Rances, mianowany przez prezesa rządu tymczasowego hiszpańskiego posłem przy dworze tutejszym, przyjmowany był 23-go stycznia na posłuchaniu przez cesarza, któremu doręczył swe listy wierzytelne.—*Neue freie Presse* podaje następującą wiadomość z Aten: Wszyscy reprezentanci dyplomatyczni obcych mocarstw połączyli się dla dania energicznego poparcia usiłowaniam p. Baude, w celu skłonienia rządu greckiego do przyjęcia oświadczenia konferencji. Inne pisma donoszą, że p. Delyanis, grecki minister spraw zagranicznych, prosił o wyjaśnienie, czy oświadczenie to ma zastąpić miejsce ultimatum Porty. (*Wolff's T. B.*)

* *Peszt, 1 lutego (20 stycznia).* Wydane dziś rozporządzenie ministerjalne rozkazuje, ażeby rozprawy sądowe w procesie wytoczonym Karageorgiewiczowi prowadzone były publicznie. Rozprawy te mają rozpocząć się 8-go b. m. (*Corr. Búr.*)

* *Neapol, 31 (19) stycznia.* Król przybył o w pół do pierwszej po południu i powitany został przez książąt, władze i ogromne tłumy ludu wydające pełne zapału okrzyki. Król przyjmował u siebie senatorów, deputowanych, władze i był obecny na paradzie gwardji narodowej i wojsk. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Belgrad, 1 lutego (20 stycznia).* *Widowdan* powiada stanowczo: Jeżeli Porta prowadzić będzie wojnę z Grecją, ta ostatnia nie będzie stać sama jedna. (*Corr. Búr.*)

* *Belgrad, 1 lutego (20 stycznia).* *Swietowid* donosi o bitwie stoczonej pod Nikszycą pomiędzy czarnogórcami i turkami, w której 60-u ludzi miało poleć i 160-u odnieść rany. (*Tamże.*)

* *Berlin, 1 lutego (20 stycznia).* Według *Neue Preus. Z.* zwołanie parlamentu celnego postanowione zostało na m. maj. (*Tamże.*)

* *Monachjum, 1 lutego (20 stycznia).* *Correspondenz Hoffmann* zaprzecza wiadomości podanej przez *Neue freie Presse*, jakoby Bawaria dążyła do zjednoczenia narodowego z Niemcami północnymi, z pominięciem warunków traktatu prąskiego. (*Tamże.*)

* *Brema, 1 lutego (20 stycznia).* *Weser Zeitung* ogłasza depeszę z Berlina z daty dzisiejszej, donoszącą, że Grecja przyjęła tymczasowo i w zasadzie oświadczenie konferencji. Czyni ona swe przystąpienie

nie formalne zależnem od warunku, że Porta podejmie się inicjatywy w przywróceniu stosunków dyplomatycznych i że wynagrodzi poddanych greckich, którzy zostali już wydaleny z Turcji. Nie wątpią już o rozwiązaniu trudności. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Ogólne zebranie akcjonariuszów w drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.) W zeszły poniedziałek, w głównej sali górnego apartamentu resursy kupieckiej, odbyło się nadzwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszów towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, w obec delegatów ze strony rządu, inspektora dróg żelaznych radcy stanu Biergela i komisarza rządowego radcy stanu Hörschelmana. Na posiedzenie to przybyło akcjonariuszów 39, reprezentujących kapitał r. 848, 400, a tem samem stanowiących dostateczny komitet do stanowczych uchwał. Pod nieobecność w Warszawie prezesa rady zarządzającej bankiera Kronenberga, członek tejże rady Ludwik hr. Małachowski, zaprosił na asesorów pp. r. s. Janusza Rostworowskiego i Józefa Piotrowskiego, tudzież na sekretarza p. Andrzeja Brzezińskiego obrońcę przy senacie, zagał posiedzenie, poczem członek rady, r. s. Ambroży Zaborowski, postawił wnioski rady zarządzającej i motywa przemawiające za ich zatwierdzeniem. Pierwszy wniosek dotyczył potrzeby uzupełnienia ustawy towarzystwa, przez dodanie w niektórych paragrafach wyrazu „Obligacji”, które na zasadzie § 7 umowy nadawczej emitowanymi zostały i wchodzi w całość kapitału spółkowego przez rząd poręczonego. Drugi wniosek obejmował propozycje, aby dla nie ścieśnienia obiegowości akcji i obligacji towarzystwa na okaziciela wystawionych, w razie ich zatracenia, uronienia, zniszczenia lub zakwestjonowania, duplikaty nie były wydawanymi; aby wydawanie duplikatów dozwolone było jedynie w miejsce uszkodzonych egzemplarzy, za złożeniem ich szesnastokrotnie autentycznych; aby w razie zagubienia, uronienia, lub nielegalnego przywłaszczenia akcji lub obligacji, obok możności rozprawienia się na drodze sądowej z niewłaściwym posiadaczem, przyznanem było jedynie poszkodowanemu prawo odbioru należności w miarę ich przedawnienia, mianowicie za kupony po upływie lat pięciu, za akcje i obligacje wylosowane po upływie lat trzydziestu. Wreszcie przedstawiono obradującym do uznania i akceptacji, ułożoną w zastosowaniu się do art. 20 umowy nadawczej, ustawę kasy zjednoczenia dla urzędników i służby drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, mającej charakter oddzielnej instytucji emerytalnej (której dobroczynne zasady i gwarancje losu urzędników i oficyalistów, w oddzielnym artykule bliżej określić nie o mieszkamy). Wszystkie wnioski powyższe, jak również ustawę kasy zjednoczenia, zebrani akcjonariusze, w pełnej jednogłośności zdania, jako usprawiedliwione przyjęli i zatwierdzili, pozostawiając radzie zarządzającej wyjednanie ostatecznej sankcji rządu.

♦

* (Przedstawienie amatorskie w prywatnym domu A. S. Muchanowa przy ulicy Miodowej) dane wczoraj wieczorem na korzyść ochrony Mikołajewskiej, w obec JW. Hrabiego Namiestnika i wielu osób zaproszonych z wyborowego towarzystwa, powiodło się jak najświetniej. Zebrane towarzystwo świadczyło o prawdziwych talentach szanownych amatorów i amateerek, przyklaskując z zapałem odegranym przez nich dwóm komedjom w języku francuskim (*Le piano de Berthe et Une Tasse de thé*), oraz scenom z życia wojenno-obozowego p. t. „Картина съ натуры” (obrazek z natury)—wykonanym w języku ruskim. *Al.*

* (Kurjerek miejski). Już to resursa obywatelska ma widocznie jakieś nadzwyczajne szczęście! Każda zabawa czy koncert, powodzi się w jej salonach. Nowy tego dowód mieliśmy na wczorajszej maskaradzie. Prawda, że sam dobroczynny cel tej zabawy, już ją polecał sympatji publicznej—lecz pod koniec karnawału, gdy już kieszenie warszawian pustoszeją prawie, i takie nawet cele, nie zawsze ich wzruszyć potrafią. Ta druga już w resursie maskarada, nie zgromadziła wprawdzie tyle publiczności, jak jej poprzedniczka, zawsze jednak kilkadziesiąt osób napelniło salę a nie brak też było domin pełnych elegancji, wdzięku a i dowcipu nawet. Taż sama atmosfera serdeczności, jaka towarzyszyła pierwszej z tych maskarad, oświecała i wczorajszą; widocznie goście zgromadzeni wczoraj, składali się równie, jak na pierwszej z żywiołów familijnych. W każdym razie ubodzy zarobili spory fundusz, który wzmocni tak potrzebną obecnie kasę warszawskiego towarzystwa dobroczynności—a o to głównie chodziło.

— W Ochronie ks. Baudouin'a przy ulicy Pivnej, ciągle się odbywają przedstawienia dramatyczne, wykonywane przez młodocianych amatorów. Goście, złożeni także z dzieci przeważnie, bawią się wybornie na tych oryginalnych i wiele sympatycznych przedstawieniach, a za programy sprzedawane przy wejściu, zbiera się tam zawsze jakaś sumka na dochód tej ochrony.

— Że jeże, zwierzątka kolczaste, w lasach żyjące, nie obawiają się ukąszenia żmij, przekonywają nas o tem doświadczenia wykonywane przez jednego z francuzkich naturalistów, który zamknąwszy do szklanej klatki kilka tych zwierzątek, wpuścił do nich następnie kilka żmij, które zanim zostały zakłóte kolcami jeżów i pożarte przez nich, kąsały ich w ryjki—bez żadnego jednak skutku—albowiem jeże z żmijami w żołądkach a jadem ich w ryjkach, spały spokojnie i przebudziły się zdrowo. Dobra to wróżba dla *Jeża* piszącego u nas mnóstwo powieści—nie potrzebuje on albowiem obawiać się żądał najjadowitszej nawet... krytyki.

— Trzęsienia ziemi coraz częściej zaczynają nawiedzać Europę, dotąd wolną prawie od klęsk tego rodzaju. Gazety zagraniczne wspominają, że w końcu zeszłego miesiąca, mianowicie zaś w dniach 21-ym i 22-ym stycznia w Hesji, trzęsienie ziemi trwało przez kilkanaście sekund, w samym jednak Darmstadtzie najsilniej się objawiło.

— Amatorowie, dający przedstawienia w sali warszawskiego tow. dobroczynności,—pragną g'woli życzeniem towarzystwa, urozmaicić programy swoich przedstawień przyszłych, nawet operetkami i zarazem obniżyć ceny miejsc, dotąd tam praktykowane. To wszystko zapowiada nam nowe zabawy w zbliżającym się poście. *Al.*

* (Podziękowanie). Otrzymałszy od dyrektora opery p. St. Moniuszko, następujący list: „W dopełnieniu powierzonego mi zadania urzędzenia koncertu na dochód niezamożnych studentów szkoły głównej, pozostaje mi najmiłszy obowiązek, zapisania w kronice pamiatek, znacznych imion osób, które rozmaite raczyły tak gorliwie i bezinteresownie przyczynić się do pomyślnego spełnienia zamiaru i złożenia im serdecznego podziękowania za przyjęty współdział, a mianowicie: za wykonanie programu szanownym amatorkom i amatorom muzyki, artystom: pani Rakiewicz, pp. Królikowskiemu, i Cieslewskiemu; za zajęcie się rozprzedaniem programów i tekstu, paniom Bogk, Kölichen, Kucz, Natansohn, pannom: Bonoldi, Młodzianowskiej i Pawlikowskiej; za udzielenie doskonałego fortepjanu pp. Krall i Seidler; za zajęcie się rozprzedaniem biletów, księgarń pp. Gebethnera i Wolffa, a mianowicie p. Fejst; za wydrukowanie afiszów, programów i biletów, drukarniom pp. Jaworskiego i Cotty. *Stanisław Moniuszko.*”

* (Do kroniki muzycznej) czerpiemy z czasopism muzycznych i teatralnych, lipskich *Allg. Theater-Chronik* i *Signale für die musikalische Welt*, oraz berlińskiego *Musik-Zeitung Echo*, następujące szczegóły: Niezbyt odległe od nas miasto Wrocław w ciągu krótkiego dość czasu, miało sposobność słyszyć kilku pierwszorzędnych pianistów. Tak po koncertach pani Klary Schumann, nastąpiły tam koncerty naszego rodaka, Karola Tausiga, który obecnie przez niektórych stawiany jest prawie na równi pod względem egzekucji z Antonim Rubinsteinem, dalej niejakiego Hermana Scholtza, rodem z Wrocławia, ucznia Jana von Bülowa, a nakoniec Antoniego Rubinsteina. — Panna Minnie Hauck, amerykańka, która skutkiem reklam Strakoscha, miała zajaśnieć jako pierwszorzędna gwiazda, przy drugim swem wystąpieniu w teatrze opery włoskiej w Paryżu, w roli Rozyny (w „Cyruliku Sewilskim”), na bezstronnych nie sprawiła większego wrażenia, jak przy pierwszym wystąpieniu w roli Aminy w „Lunaticze”. W tymże teatrze panna Murska rozpoczęła swą kampanję w operze „Luzja z Lamermooru”. — Córka sławnej Jenny Lind, mająca 12 lat wieku, jak zapewniają, budzi ogromne nadzieje, że stanie się wielką śpiewaczką. — Książę Franciszek Liszt, na kilkakrotne zaproszenie wielkiego księcia sasko-wejmarskiego, przybył nakoniec 12 stycznia do Weimaru na dłuższy, podobno 3 miesięczny pobyt, i przy tej sposobności ma się znajdować na przysposobianym się przedstawieniu opery Wagnera „Meistersinger” w Dreźnie, oraz w lutym dyrygować w Wiedniu wykonaniem własnego jego oratorium, pod tytułem: „Legenda o św. Elżbiecie”. — Układy z panią Rossini, w celu przeprowadzenia popiołów wielkiego maestra do Włoch nie powiodły się. Rada miejska Florencji domagała się bezwarunkowego oddania jej zwłok Rossiniego, dla pogrzebania ich w kościele Santa Croce, gdzie obiecywała zachować miejsce dla pochowania następnie zwłok pozostałej po nim wdowy. Pani Rossini stanowczo oświadczyła, iż nie rozdzieli się z popiołami męża i że nie chce udać się do Włoch. Postanowiła ona własnym kosztem przyozdobić grób Rossiniego znakomitym

pomnikiem. — Przed dwoma laty rząd francuzki przychylił się do prośby co do zezwolenia na przeniesienie zwłok Belliniego do katedry w Katanei, ale od tego czasu nie w tym przedmiocie nie zrobiono.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, w gliniance około wału miejskiego, dostrzeżone zostały zwłoki utopionego niewiadomego z nazwiska człowieka, lat około 60, z klasy prostej pochodzącego, ubranego w prosty kożuch, czapkę i buty. O wypadku tym, dla wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzone dochodzenie. — W domu pod Nr. 923, pies wściekły, schwył za rękę służącą Marjanę Zawadzka, lecz jej nie skaleczył i pogryzł w tymże domu drugiego psa. Psy oddane czyszcicielom dla zgładzenia. — W domu pod Nr. 776, wiszące około żelaznego pieca rozmaite szmaty zapaliły się, lecz ogień zaraz ugaszonym został przez ludzi ze straży ogniowej przybyłych, bez uszkodzeń w domu. — W zabudowaniach zamku, w kuchni przeznaczonej dla niższych stopni, skutkiem podłożenia słomy pod kotłem, płomień wybuchł nad dach. — W domu pod Nr. 2768, z palącego się w kuchni pieca, wypadła iskra od której zapaliło się blisko stojące łóżko z pościelą i innymi rzeczami, lecz ogień przed przybyciem straży ogniowej, przez miejscowych mieszkańców ugaszonym został.

* Kursy monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 10	dziś	rsr. 1 kop. 10.
Za frank	" " " 29	" " "	" " " 29.
Za złoty reń.	" " " 61	" " "	" " " 61.

N.B. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Sprostowanie). Czytamy w gazecie *Głos*: Podaliśmy podług dziennika *Peterburskiej Listok* wiadomość o zwiedzeniu szpitala aleksandrowskiego przez Jej Cesarską Wysokość Wielką Księżną Cesarzownicę. Obecnie kapelan tego szpitala, ksiądz P. Cwietkow, donosi nam, że wiadomość poczerpnięta przez *Głos* z pisma *Peterburskiej Listok* jest błędna, albowiem szpital aleksandrowski zaszczycony został odwiedzinami Ich Cesarskich Wysokości Wielkiej Księżny Katarzyny Michałówny i księżny Romanowskiej księżny leuchtenbergskiej Eugenji Maksymiljanówny, wraz z najdostojniejszym jej małżonkiem, księciem Aleksandrem Piotrowiczem Oldenburgskim. Zwiedzenie szpitala trwało około dwóch godzin (od 2-jej do 4-jej po południu). Ich Cesarskie Wysokości raczyli obejść wszystkie sale (liczba których wynosi 63) nowych gmachów szpitalnych, i kosztować w kuchni potrawy. Zwiedzenie szpitala rozpoczęło się od krótkich modłów w cerkwi szpitalnej, przyczem, na skutek życzenia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Katarzyny Michałówny, zmówiona została *modlitwa za chorych*.

* (Książę czarnogórski). Z Moskwy piszą pod datą 14 (26) stycznia do *St. Pet. Wied.*: „Dziś przedstawiała się księciu Mikołajowi czarnogórskiemu deputacja towarzystwa miłośników literatury ruskiej, które wybrało księcia swym członkiem honorowym, ze względu tak na własne jego prace literackie (tragedja *Wukaszin* i utwory liryczne), jak również na starania jego na polu wychowania ludu (założenie w Cetynji drukarni i szkoły). Tymczasowy prezes tego towarzystwa, M. W. Putiata, przywitał księcia mową, na którą jego książęca odpowiedział, że poczytuje sobie za święty obowiązek szerzyć w Czarnogórze oświatę. Następnie książę zwiedził muzeum, gdzie zwrócił szczególną uwagę na wydział etnograficzny i na ruską galerję obrazów. Wiadomo, że członkowie petersburscy słowiańskiego komitetu dobroczynności podali księciu czarnogórskiemu, podług zwyczaju ruskiego, chleb i sól. Członkowie moskiewscy tegoż komitetu przysposobili z podpisów, zebranych na przedce, dla księcia czarnogórskiego podarunek, który ma przypominać mu własności życia nie tylko ruskiego w ogólności, lecz i moskiewskiego. Dnia 15-go (27) stycznia, o godzinie 10-jej z rana, przedstawiała się księciu deputacja komitetu, złożona z dziesięciu członków, i doręczyła mu: wiązkę obwarzanków moskiewskich, związaną trzema wstążkami w barwach narodowych słowiańskich, samowar srebrny roboty S. J. Szakowa, z wypisanym rokiem i dniem ofiarowania go i z napisem: „od słowian moskiewskich”, oraz obwarzanek srebrny wyślaczany (stanowiący cukiernicę), na talerzu srebrnym wyślaczanym, roboty tejże firmy wyrobów srebrnych. Prezes komitetu, M. P. Pogodin, podając księciu wiązkę obwarzanków, powiedział kilka wyrazów. Książę dziękował członkom komitetu za względy i gościnność, z ja- niemi przyjęto go w Moskwie, i zaprosił p. Pogodina, żeby odwiedził go na Czarnej Górze i napił się z nim herbaty z samowara moskiewskiego. Następnie sekretarz komitetu, M. A. Popow, opowiedział w krótkości w języku serbskim szczegóły działalności komitetu za ubie- ty rok, zwłaszcza co do słowian południowych, przy-

czem wspominał, że komitet ma jednego stypendystę czarnogórca, który życzy sobie kształcić się w Moskwie na lekarza. W końcu prezes komitetu przedstawił księciu każdego z deputowanych”.

* *Journal de St. Pet.* donosi: Książę Mikołaj czarnogórski wrócił 16 (28) stycznia, pociągiem nadzwyczajnym, z Moskwy do Petersburga. — W tymże dzienniku czytamy: Podług niektórych dzienników, wyjazd z Petersburga księcia Mikołaja czarnogórskiego ma nastąpić 25 stycznia (6 lutego).

* (Odjazd towarzysza ministra komunikacji hr. Bobryńskiego do Stanów Zjednoczonych), jak donosi *Petersb. Listok*, odrzeczony został z powodu zgonu ojca jego; lecz około 15 stycznia hrabia powróci tu i następnie uda się do Ameryki.

* (Cesarsko-ruskie towarzystwo jeograficzne). Czytamy w gazecie *Głos*: Cesarsko-ruskie towarzystwo jeograficzne odbyło 8-go stycznia swe posiedzenie doroczne, pod prezydencją wice-prezesa, hr. F. P. Liétkego. Na posiedzeniu tem znajdowali się: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, oraz 140 członków i gości. Na początku posiedzenia, wice-prezes podał do wiadomości zgromadzenia, że Ich Cesarskie Wysokości Wielej Księżąt Aleksy Aleksandrowicz i Mikołaj Konstantynowicz raczyli przyjąć godność członków honorowych towarzystwa.

* (Pogrzeb). *Kijewlanin* pisze, że 10-go stycznia, odbył się pogrzeb byłego naczelnika południowo-zachodniego kraju, generał-adjutanta Bezaka. Mszę żałobną w ogrzanej cerkwi, odprawił z duchowieństwem wikary djeceji kijowskiej, biskup czygiryński Porfirusz, a egzekwie w asystencji liczego duchowieństwa świeckiego i zakonnego, były biskup połtawski Aleksander. Podczas nabożeństwa miał mowę pogrzebową profesor teologii przy uniwersytecie św. Włodzimierza, protojerej Paworow, który skreśliwszy w krótkich ale dobitnych wyrazach położenie, w jakim ś. p. generał-gubernator objął zarząd kraju południowo zachodniego, i stan w jakim go zostawił, potem dokładnie wyjaśnił usługi nieboszczyka dla ruskiej sprawy. Wynurzywszy należną nieboszczykowi wdzięczność, wezwał obecnych do wspólnych modłów z kościołem prawosławnym za duszę zmarłego. Zwłoki jego pochowano w pieczarach obok jego poprzednika księcia Wasilczykowa.

* (Zaprzeczenie). *Ryg. Wiest* zaprzeczając wiadomości podanej w *Gazecie Poznańskiej*, jakoby w kraju nadbaltyckim ustanowiona została komisja do przedzenia akt i przywilejów szlachty tamecznej, nadmieniam, że w sferach rządowych wcale nie było czyniono propozycji względem ustanowienia podobnej komisji. Wszelkie prerogatywy szlachty i obywateli miejskich kraju nadbaltyckiego ściśle są określone w zbiorze praw miejscowych, a w razie zmiany lub zniesienia jakichkolwiek przywilejów, stosownie do potrzeb i ducha czasu, rząd nie ma potrzeby udawać się do dawnych akt, które utraciły moc obowiązującą po wydaniu stanowych praw.

* (Proces gazety „Moskwa”). *Moskow. Wied.* piszą, że pierwszy departament senatu upoważnił wydawcę gazety *Moskwa* p. Aksakowa, do złożenia tłumaczenia na oskarżenie głównej dyrekcji prasy, żądającej, jak słyhać, stanowczego zakazania tej gazety. Wiadomo, że podług nowych przepisów prasowych, gazety mogą być znoszone tylko przez decyzję senatu. Spodziewają się, że proces wytoczony gazecie *Moskwa* przez dyrekcję prasy, rozpoznany będzie w końcu tego miesiąca. Treść oskarżenia niewiadoma.

* (Stopień IX klasy). *Peters. Wied.* piszą: Ze źródeł, zdaje się wiarogodnych, dowiadujemy się, że na przyszłość ci, którzy skończą kurs nauk uniwersyteckich z stopniem kandydatów, używać będą równych praw jak kończący nauki w szkole prawa, t. j. przy wejściu do służby przyjmowani będą w stopniu IX klasy. Przepis ten znacznie obowiązywać od nowego roku, a zatem ci, którzy złożą egzamin uniwersytecki w maju 1869 r. na stopień kandydata, zapewne uzyskają prawo do rangi radcy honorowego.

* (Bilans banku Cesarstwa za rok 1868), jak podaje powyższa gazeta, wykazuje zysku ośm milionów rubli srebrnych. Zapas funduszu banku Cesarstwa w monecie brzożęcej i sztabach do 1 stycznia 1869 r. wynosi 156 milionów rubli srebrnych.

Wypadki w Hiszpanji.

* Pod wielu względami zasługuje na uwagę staranność, z jaką rząd tymczasowy, pomimo licznych rozporządzeń skierowanych przeciw duchowieństwu, usiłuje zapobiedz zupełnemu zerwaniu ze stolicą apostołską. Podług depezy z Rzymu z 30-go stycznia, poseł hiszpański dał w Watykanie, niezwłocznie po demonstracji wykonanej w Madrycie przed pałacem

nuncjusza papieżkiego, wyjaśnienia tak uspokajające że w samym nawet Rzymie panowało powszechne przekonanie, że wydarzenie to nie pociągnie za sobą żadnych dalszych skutków i że mgnor Franchi zostanie spokojnie na swem stanowisku. Rząd tymczasowy upatruje widocznie w stałej obecności nuncjusza papieżkiego w Hiszpanji najskuteczniejszą rękocię przeciw knowaniom, które częściej niższego duchowieństwa mogłaby wywołać ewentualnie przeciw istniejącemu porządkowi, i do których rozporządzenia reformatorskie rządu tymczasowego dają coraz nowe powody. Rozporządzenia te ateli spowodowane zostały, jak się zdaje, w znacznej części zamiarem położenia ile możności granic legalnych dążności do innowacji w dziedzinie kościoła, która wychodzi na jaw w wielu warstwach ludu. Tak, podług korespondencji z Madrytu do *Journal de Genève*, rząd będzie zniewolony wkrótce do ogłoszenia prawa o małżeństwie cywilnem, albowiem instytucja ta znajduje w wielu prowincjach sympatję. W Barcelonie, Segorbe i zwłaszcza w Reus, odbyły się już liczne śluby w obec alkałdów, w Segorbe zaś alkałd zaszedł tak daleko, że udzielił dyspensę dwom bliskim krewnym i połączył ich natychmiast związkiem małżeńskim. — Smutny obraz rozbestwienia, w jakie popaść mogą masy sfanatyzowane, przedstawiają podawane przez dzienniki coraz nowe szczegóły o zamordowaniu gubernatora w Burgos, która to zbrodnia popełniona została zresztą nie przez księży, lecz przez indywiduala z motłochu. Sprawozdawca dziennika *Ind. belge* opowiada, że potwory te, przed zadaniem swej ofierze ciosu śmiertelnego, wyjęli mu oczy z głowy, odcięli mu nos i następnie rozebrawszy, wlekli po ulicach, przyczem kaleczyli go jeszcze w sposób jak najohydniejszy. Liberalni chcieli w pierwszej chwili rozdrażnienia postąpić tak samo z arcybiskupem i z duchowieństwem, i z trudnością zdołano powstrzymać ich od tej zemsty. Gubernatorem w Burgos mianowany został p. Sanguinetti, pod którego zarządem wybuchło na początku zeszłego miesiąca powstanie w Maladze i który skutkiem tego został ztamtąd odwołany. Pisma liberalne madryckie ganią ten wybór, zdaniem ich bowiem potrzebny jest obecnie w Madrycie mąż, któryby przy całej energii, był w stanie okazywać zawsze w pewnym stopniu umiarkowanie. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Sekwestr dóbr). *Nordd. A. Z.* pisze pod datą 2-go lutego: Pisma francuzkie zastanawiają się nad rozprawami, które toczyły się tylko co w pruskiej izbie deputowanych w przedmiocie zasekwstrowania dóbr króla Jerzego i byłego elektora heskiego. Niektóre pisma nie mogły powstrzymać się przy tej sposobności od pewnych napaści na teraźniejsze rządy w państwie pruskim. *Patrie* twierdzi nawet, że cała ta sprawa zakłkana jest skutkiem zasady, że „siła ma pierwszeństwo przed prawem”, którą Prusy powodowały się w ostatnich czasach z tak wielkiem szczęściem. Pomimo to, nawet *Patrie* uznaje, że rząd pruski, w swem ostatnim postępowaniu względem książąt wydziedziczonych, ma po swojej stronie loikę. Obaj wyż wspomniani monarchowie, zawierając z rządem pruskim umowy, uznali *implicite* teraźniejszy porządek rzeczy; przeto król Jerzy powziął bardzo niefortunną myśl wydawania zagranicą dzienników mających bronić jego mniemanych praw i utrzymywania oddziału wojsk, co wyrównywa bezpośredniej groźbie skierowanej przeciw Prusom.

Francja

* (Senat.) Wybryki, których prasa francuzka pozwoliła sobie na skutek nowego prawa prasowego, dały obecnie w senacie powód do postawienia interpelacji, tak samo jak nadużycia zgromadzeń socjalistycznych spowodowały interpelację w ciele prawodawczem. P. de Maupas chciał, na posiedzeniu senatu z 29-go stycznia złożyć pomienioną interpelację na stole izby. Prezes atoli nie pozwolił na to, albowiem sprzeciwia się to przyjętemu zwyczajowi, i p. de Maupas doręczył skutkiem tego swą interpelację prezesowi. Zachodzi w tem taka różnica, że w pierwszym wypadku interpelacja musiałaby być odczytana zaraz w senacie, podczas gdy w drugim wypadku odsyła się ona, bez czytania jej, wprost do wydziałów senatu, które mają dać w tym względzie swą opinię. (*Nordd. A. Z.*)

Włochy i Rzym.

* (Podróż króla). Król Wiktor-Emanuel przyjmowany był w swojej podróży do Neapolu z jak najwyższymi oznakami przywiązania. Gorące okrzyki ludności Włoch południowych, są jak najwybitniejszą odpowiedzią na złowieszcze przepowiednie nieprawnych pessimistów. (*La Fr.*)

* (Zmiana gabinetu). We Włoszech obiegają ciągle pogłoski o zmianie ministerjalnej; utrzy-

muja, że p. Menabrea podał się do dymisji, która przyjęta być miała w zasadzie, i że następca jego wybrany ma być po powrocie króla, który udał się do Neapolu. Nie można wierzyć w podobny rezultat po tak świetnym zwycięstwie, otrzymanem przez ministerstwo Menabrea, i dodać należy, że zmiana ta, gdyby, co nie zdaje się podobnym, rzeczywiście przyszła, to do skutku, byłaby prawdziwym nieszczęściem dla Włoch. (La Patr.)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Powstanie kandjockie.) La Patr z dnia 1 lutego pisze: Komitet centralny kandjocki zachowując długo milczenie o wypadkach zaszłych na wyspie Kandji, w ostatnim swoim buletynie ogłoszonym w Syra, potwierdził wiadomości o poddaniu się Petropulakich, ojca i syna, jako też o ujęciu członków rządu tymczasowego zasiadającego w Assigonie w prowincji Apocorona. Buletyn powiada, że trzech członków poległo z bronią w rękę, i podaje ich nazwiska. Są to pp. R. Bubulaki, Skulondi, członkowie honorowi i M. J. Zarulaki sekretarz jeneralny. Wszyscy oddają słusność ich mężstwu. P. Zarulaki ukończył w m. sierpniu r. z. naukę prawa. Był to młodzieniec wykształcony. Buletyn dodaje, że trzech znacznych wodzów trzyma jeszcze sztandar powstania, i że dnia 8 stycznia stoczyli korzystną bitwę z wojskami Omer-paszy. Pod tym względem możemy zapewnić według listów otrzymanych z Kanei z dnia 16 stycznia, że trzema pomienionymi dowódcami są pp. Kostora, Koraza i Hadzi Michali; że stoją oni na czele band złożonych z trzydziestu do czterdziestu ludzi każda, i że po wycierpieniu jak najprzykrzejszych niedostatków, napisali oni pod d. 14 stycznia do konsula francuzkiego p. Champoiseau, prosząc go, ażeby postarał się dla nich o zaszczytną kapitulację, i zapewnił im środki do odjazdu. Z zawiadomienia więc komitetu centralnego i z ostatnich naszych wiadomości, okazuje się jak widać, że powstanie kandjockie jest rzeczywiście ukończone. (Poraz to który Patrie donosi o zupełnem zakończeniu powstania kandjockiego? P. R.)

Grecja.

* (Hr. Walewski. — Zaprzeczenie. — Zmiana gabinetu.) La Fr. z dnia 1 lutego pisze: Donosiliśmy, że hr. Karol Walewski powiódł wraz z uchwałą konferencji depeszę od p. de Lavalette do naczelnika gabinetu heleńskiego, wystosowaną w imieniu reprezentantów, którzy podpisali tę deklarację. P. Walewski powiódł także list własnoręczny cesarza Napoleona do króla Jerzego. Depesza i list, złożone zostały na ręce p. Baude, które natychmiast je doręczył. — Wiadomość o wylądowaniu w Piraeus marynarzy, którzy mieli udać się do stolicy Grecji dla obrony różnych poselstw zagranicznych, jest bezasadną. — Wiadomości o przesileniu ministerjalnym w Atenach, dotąd się jeszcze nie potwierdziła. Łatwo zrozumieć, że obydwa panowie Delyannis, znajdujący się w położeniu kłopotliwym, jeden z nich był poseł grecki w Konstantynopolu z powodu swoich depesz, w których oskarżał postępowanie sir Elliota i p. Bourée w ich stosunkach z Portą ottomańską, drugi członek gabinetu ateńskiego z powodu podburzenia opinii marzącej o powiększeniu Grecji; i to zapewne wywołało pogłoskę o zmianie ministerjalnej w Atenach. Bądź co bądź, gabinet grecki nie zdaje się być zachwianym i może być, że sam jeszcze odpowie na deklarację mocarstw.

* (P o z y c z k a.) Courier d'Athènes ogłosił rozporządzenie co do zawarcia pożyczki 21,000,000 drachm pomiędzy rządem heleńskim a bankami narodowym i jónskim. Nie ma już mowy o wypuszczeniu papierowej monety. Bilety obydwoh banków będą miały kurs przymusowy. Pożyczka zagwarantowana zostanie na salinach i rybołówstwie. Niezależnie od tego źródła, filhelenowie mówią z zwruszeniem o ofiarach składanych na ołtarzu ojczyzny i o wpływach z pożyczki narodowej. Obliczają oni na 20 milionów blisko sumę tych ofiar patriotycznych. Cyfra ta jest zapewne przesadzona; prawdą jest jednak, że rząd grecki zebrał w ostatnich czasach znaczne sumy, które poświęcił na kupno broni i amunicji, co jak się zdaje wpłynęło niekorzystnie na handel grecki. Przebakiwano nawet o rozrzutności rządu. (La Fr.)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska.) Wiadomości ze źródła brazylijskiego o wypadkach na placu wojny nad La Plata, podobne są pod pewnym względem do owych przechwałek o zwycięstwach sir Johna Falstaff'a, którego przeciwnicy atoli, po każdym zadany jakoby przez niego ciosie, wzmagał się pod względem liczebnym. Otrzymał najpierw wiadomość, że prezydent Lopez zdołał ratować się z Ville-ty ucieczką tylko z 200 ludźmi, lecz pomimo to raport

brazylijski, obejmował następnie wiadomości o nowych wielkich bitwach pomiędzy wojskami sprzymierzonymi i paragwajczykami, przyczem obie strony miały ponieść znaczne straty. Rezultatem tych walk miało być zdobycie 27-go grudnia twierdzy Angostura, z którą Lopez ratował się także ucieczką, lecz tym razem z 500 ludźmi. Depesza prywatna z Rio-Janeiro, datowana 7-go stycznia i ogłoszona w Hamburger Börsenh. donosi znowu o wielkiem zwycięstwie odniesionem przez sprzymierzonych nad armją paragwajską pod Connes. Czy by to zwycięstwo miało być odniesionem nad owemi resztkami armji Lopeza, liczącemi 500 ludzi? W takim razie ciekawa jest rzecz, ile ludzi prezydent Lopez zdołał ocalić po tej nowej klęsce? (Nordd. A. Z.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,
dnia 23 Stycznia (4 Lutego)

K a l e n d a r z.

W piątek, 24 stycznia (5 lutego), — św. Agaty pan. męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 33; zach. o godz. 4 min. 56.

W sobotę, 25 stycznia (6 lutego), — św. Doroty pan. i Teofili pan. męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 32; zach. o godz. 4 min. 58.

Stan pogody.

Dziś z rana — 1 ^o 7, R.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	743.4	748.2
Termometr Reaum.	+ 2 ^o 2	+ 0 ^o 8
Stan nieba.	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 2^o6, R. Największe zimno + 0^o6 R.

Wysekość wody na Wiśle stóp 3 cali 6

W i d o w i s k a.

TEATR WIELKI. — Dziś, we czwartek, opera w 5-u aktach, Faust, przez artystów włoskich; abonament N. 6 lit. B. — Osoby: Faust — p. Carrion; Mefistofeles — p. Bossi; Małgorzata — panna Artót; Walenty — p. Padilla; Siebel — panna Sanz; Marta — panna Stankiewicz; Wagner — p. Suszyński. — Tańce. — Jutro, w piątek, tragedja Zbójcy.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Wczoraj, we środę, dawano komedję Syn Giboyera, było osób 588.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — Wczoraj, we środę, na Maskaradzie, było osób 550.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHETY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — Codziennie, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — Dziś i codziennie, sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne p. Lessera. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

* Wyjechał z Warszawy generał-major Schulman, do Częstochowa.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 334, wyjechało osób 340; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 218, wyjechało osób 196, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 130, wyjechało osób 87; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 547, w tej liczbie z zagranicy 30; wyjechało osób 620, w tej liczbie za granicę 48.

* Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w dniu 19 (31) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanymi markami: Wokulski w Płocku, Judin w Petersburgu, Gruzewski w Dębowej Górze, Goldman w Łosicach, Piotrowska w Siedleach, Sebowicz w Grabowcu, Siedorowicz w Sejnach, Holociński w Studzianach, Lewosi w Grodnie, Kürhner w Skierniewicach, Bugomakin w Petersburgu, Kontrola Skarbową w Grodnie, Sinkiewicz bez oznaczenia miejsca, Legiga w miejscu. — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 16 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdujący się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

Dnia 22 (3) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 65, wyzdrowiało 93, umarło 5, pozostało 2059 (mężczyzn 1044, kobiet 1015), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 203, kobiet 189.

* W dniu 22 (3) bież. mies. i roku, urodziło się chrześcijan: płci męskiej 11, płci żeńskiej 16; starozakonnych: płci męskiej 6, płci żeńskiej 4; razem 37; zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan: 15; starozakonnych: 1; — umarło: chrześcijan: płci męskiej 19, płci żeńskiej 10; starozakonnych: płci męskiej 2, płci żeńskiej 2; razem 33.

Geny targowe.

dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czwert		Korzec od — do	
	rsr.	kop.	ruble ar.	i kopiejki
Pszenvca	11	4	6	20 6 90
Zyto	8	44	4	75 5 27
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	4	80	2	62 1/2 3
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	1	68	—	75 1

Pod siana od kop. 25 — 33 1/2. Pod stomy od kop. 17 1/2 — 20
Dowozy: Pszenicy 257; Żyta 343; Jęczmienia —;
Owsa 343 czwartki.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 67 do rs. 2 kop. 73.
Garniec „ od rs. — kop. 89 do rs. — kop. 91.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

MONETY.	Ządano		Płacono	
	Rs.	K.	Rs.	K.
Pól-Imperjal Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychodory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY.				
bez wartości kuponu				
Obhgi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Czastk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Czast. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 16j za rs. 100	85	3	84	70
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*	79	53	79	20
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemińskiego	99	50	99	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*	9	29	69	9
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	104	75
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	400	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	138	25	137	75
„ 1866 „ 100	139	25	138	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drog. żel.	—	—	—	—
„ 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Drog. Żel. po frank. 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War. Wied. za sztukę	65	—	64	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	67	—	66	17
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. za 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	94	50	93	50
Obligacje Kolei Żel.-War. Teresp.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin . . . . . 100 Tal.	2 m.	108	107	77 1/2
„ „ „ „ „	k. t.	107	85	117 62 1/2
Wrocław . . . . . „ „	2 m.	—	—	—
Gdańsk . . . . . „ „	2 m.	—	—	—
Hamburg . . . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—
Londyn . . . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	36 1/4	—
Paryz . . . . . 300 Frank.	2 m.	87	90	—
Wiedeń . . . . . 150 Zł. W. A	2 m.	91	35	91 20
Petersburg . . . . . 100 Rar.	1 m.	99	25	99
Moskwa . . . . . „ „	k. t.	—	—	—
„ „ „ „ „	1 m.	—	—	—
„ „ „ „ „	k. t.	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . . . rs. — k. 46 1/2.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych . . . . . rs. — k. 71 1/2.

KURSA TELEGRAFICZNE

AGENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 roku.

Z BERLINA		ładają	placą
Bilety Banku Rosyjskiego	—	—	82 1/2
Weksle na Warszawę	—	—	82 1/2
„ Petersburg 3 tygodn.	—	—	92
„ „ 3 miesięczny	—	—	9 1/2
„ Londyn 3	—	—	—
„ Paryz 2	—	—	—
„ Hamburg 2	—	—	63 1/2
„ Wiedeń 2	—	—	62 1/2
Listy Zastawne 4%	—	—	57
Listy Likwidacyjne	—	—	63 1/2
Ob ligacje Skarbowe 4%	—	—	83
Koleje Rosyjskie	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Terespolskiej	—	—	77 1/2
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej	—	—	18 1/2
Akcje drogi Warszawsko-Wiedoskiej	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej	—	—	148 1/2
Nowa pożyczka premijowa 1-em	—	—	118 1/2
„ „ 2-em	—	—	59 1/2
„ „ dostawę	—	—	62 1/2
Z WIEDNIA.			
Weksle na Londyn	—	—	120
„ Hamburg	—	—	88 60
„ Paryz	—	—	47 70
Pożyczka Narodowa	—	—	67
5% Metaliki	—	—	62
Akcje Banku Kredytowego	—	—	259 30
Z PARYŻA.			
Renta 3%	—	—	—
Renta Włoska	—	—	—
Akcje Kredytu Ruchomego	—	—	—
Z LONDYNU			
3% Papiery (Consola)	—	—	93 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 421. Departament Ziemleństwa i Selskiej Promyślności.
На основании 137 ст. Уст. о пром. фабр. и зав. (Т. XI Св. Зак. изд. 1857 г.), объявляет, что в оный 18 Декабря 1863 г. поступило прошение Ученого Управителя Андрея Романова Власенко о выдаче ему 10-летней привилегии на изобретенную им машину под названием: „Конная зерноуборка на корпы.“
3-3 Г. Варшава, 2 Января 1869 года.

N. D. 347. Департамент Торговли и Мануфактур.
На основании 153 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляет, что выданный 31 Октября 1863 г. привилегии: 1. Иностранцам Вальчеру и Мёллеру, на аппарат для нагрывания под названием „термотрансмиттор“ и 2. Иностранцу Беренсу, на усовершенствования в устройстве вращательной машины, переданы Книгарию Марии Александрович Долгорукой.
3-3 Г. Варшава, 31 Декабря 1868 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 742. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.
По змарилих:
1. Anieli-Petroneli Hoch, wierzycielce sumy rsr. 4,500, na nieruchomości Nr. 925 lit. E. w Warszawie lokowanej.
2. Ksawerym Franciszku Rakowskim, właścicieli dóbr ziemskich Domaniew w Gubernji Warszawskiej, pod jurisdycją Sądu Pokoju w Błoniu położonych i współwłaścicieli nieruchomości tu w Warszawie pod Nr. 1257 położonej.
Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin w Kancelarii Rejenta na dzień 27 Kwietnia (9 Maja) 1869 r.
1-1 Aleksander Dziewulski.

N. D. 746. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.
Po zaszłej w dniu 9 Lipca 1863 r. śmierci Lucjana Tatarowicza, współwierzyciela sumy rsr. 975 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 533 pod pozycją 4 działu IV wykazu hipotecznego ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 6 (18) Maja 1869 r. w kancelarii hipotecznej oznaczony zostaje.
1-1 Julian Paklerski.

N. D. 747. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.
Z powodu nastąpienia śmierci Piotra Romiszewskiego, wierzyciela sumy rsr. 3,000 z większego kapitału rsr. 4,500 pod Nr. 9 działu IV zapisanego pochodzącej, oraz sumy rsr. 1,800 pod Nr. 10 tegoż działu na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1054 lit. A. ubezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 18 (30) Sierpnia 1869 r. w kancelarii hipotecznej oznaczony zostaje.
1-1 Julian Paklerski.

N. D. 743. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.
Z powodu nastąpienia śmierci: 1. w dniu 18 (30) Grudnia 1863 r. Tomasza Wodzińskiego, właściciela dóbr Ktery w Okręgu Łęczyckim położonych; 2. w dniu 4 Maja 1861 r. Katarzyny z Domanowiczów Żebrowskiej, wierzycielki kwoty rsr. 450 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 821 położonej w dziale IV pod Nr. 10 wykazu zapisanej, otworzyły się spadki, do regulacji których, oznaczam termin na dzień 7 (19) Sierpnia 1869 r. w mej kancelarii.
1-1 Włodzimierz Kretkowski.

N. D. 744. Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.
Z powodu nastąpienia śmierci: 1. Konstancji z Hr. Ossolińskich Hr. Lubieńskiej, wierzycielki sumy rsr. 2,000 sposobem kaucji na dobrach Psary z Okręgu Zgierskiego zabezpieczonej. 2. Antoniego Zdanowskiego, wierzyciela sumy rs. 5,400 na dobrach Michowice z Okręgu Czerskiego, oraz sumy rs. 7,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1092 F. zabezpieczonej, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 1 (13) Sierpnia 1869 r. w Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.
1-1 Kuczyński.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 730. Finansowe Управление в Царствъ Польскомъ.
Финансовое Управление объявляет, что

20 Февраля (4 Марта) 1869 г. в 12 часовъ утромъ въ присутствіи Финансоваго Управленія въ домъ подъ N. 741, будутъ производиться изустные торги, на продажу льбосевъ предназначенныхъ на 1869 г. въ Петроковскомъ Лесничествѣ, Губерніи того же наименованія, расположенныхъ въ близи рѣки Пилицы, а именно въ дачахъ Нагуржице и Соальшовице, отъ суммъ 1,412 руб. 67½ коп. сер.

Желающій приобрести поименованный льбс, обязанъ внести въ депозитъ Польскаго Банка, залогъ въ количествѣ 142 р. наличными деньгами, въ закладныхъ или ликвидационныхъ листахъ, или другихъ процентныхъ бумагахъ Имперіи и Царства, съ соответственными купонами, по цѣнѣ утвержденной Министромъ Финансовъ, въ удостовѣреніе чего долженъ представить квитанцію Польскаго Банка, въ присутствіи Финансоваго Управленія, до начала торговъ.

Оцѣночную вѣдомость и аукционныя условия сказанной продажи, могутъ быть разсматриваемы въ г. Варшавѣ въ Финансовомъ Управленіи, а также въ Петроковскомъ Губернскомъ Правленіи и Лесномъ Управленіи.

Мѣстная льбоная стража обязана показывать сказанныя льбосевки, желающимъ торговать оныя, послѣ чего никакія жалобы на счетъ недостатка количества дерева, или высокой оцѣнки оного, не будутъ приняты въ уваженіе.

Г. Варшава, 11 Января 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣломъ, Цвлукиновъ,
Начальникъ Секціи, Войзбувъ. 1-3.

N. D. 659. Финансовое Управление в Царствъ Польскомъ.

Симъ объявляетъ, что 6 (18) Февраля с. г. в 12 часовъ, будутъ производиться изустные торги, на продажу льбса изъ льбосевъ 1868/9 г. участковъ: Зузовы, Новоселице и Постыко, Преждеборскаго Лесничества, Радомской Губерніи, отъ суммъ 8,345 руб. 19 коп. Желающіе торговаться обязаны представить залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами на сумму 835 рублей.

Оцѣночныя вѣдомости продающагося льбса, равно какъ и подробныя условия, могутъ быть разсматриваемы въ Финансовомъ Управленіи или же въ Преждеборскомъ Лесномъ Управленіи.

Г. Варшава, 3 Января 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣломъ, Цвлукиновъ,
2-3 Начальникъ Секціи, Войзбувъ.

N. D. 724. Люблинское Губернское Правленіе.

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что по случаю вѣселожившихся во второмъ срокѣ, 4 (16) Января 1869 г. торговъ на отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ имѣній Ординаціи Замойской, Люхова и Надржече Майдана, Бѣлгорайскаго Уѣзда, на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 года въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи 1 (13) Февраля 1869 г. съ 9 часовъ утра, будутъ производиться отъ уменьшенныхъ ½ частью суммъ, въ третьемъ срокѣ изустные, in plus торги на аренду помянутого дохода въ вышепоказанныхъ имѣніяхъ, съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. а именно:

1. Въ имѣнн Ординаціи Замойской, составляющемъ 13 гминь Бѣлгорайскаго Уѣзда и заключающемъ въ себѣ 154 селеній, деревень и фольварковъ, съ 7765 крестьянскими и дворовыми усадьбами, начиная торги отъ суммъ 15,690 руб. 61 к. за все время аренды, съ тѣмъ, что пропнаціонный доходъ въ имѣнн Ординаціи Замойской будетъ отдаваться въ аренду съ торговъ по частямъ, то есть съ 3-хъ частей отдѣльно:

а) Съ 1-й части, состоящей изъ 4-хъ гминь, отъ 4,522 р. 94½ коп.
б) Съ 2-й части, состоящей изъ 5 гминь отъ 5,690 р. 90 к.

в) Съ 3-ей части, состоящей изъ 4-хъ гминь, отъ 5,466 р. 76½ к.

2. Въ имѣнн Люховъ, состоящемъ изъ деревень Люховъ дольный и Люховъ гурный, въ которыхъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадебъ 224, отъ 457 руб. 28 коп. за все время аренды.

3. Въ имѣнн Надржече Майданъ, состоящемъ изъ одной деревни Надржече-Майданъ въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадебъ 21, отъ 40 р. 18 коп. за все время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду права продажи питей (пропнаціи) въ помянутыхъ имѣніяхъ, могутъ участвовать все вообще лица, имѣющіе право на раздробительную торговлю питеями въ дере-

вняхъ, на основаніи изложенныхъ въ уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить соответственный залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, который разрѣшено принимать на залоги. Залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть той суммъ отъ которой назначено начать торги, лицамъ отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства залогъ тотъ-часъ будетъ возвращенъ.

Означенный пропнаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оной сумму залогъ его удерживается до представленія имъ обещаннаго залога, который долженъ составлять ½ часть предложенной на торгахъ арендной суммъ, каковой залогъ слѣдуетъ внести въ Яновское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по окончаніи торговъ.

Арендаторъ за несвоевременное вступленіе въ право пользованія означенными пропнаціонными доходами, никакіхъ претензій простираетъ не въ правѣ.

Прочія всимъ условия по сему предмету, могутъ быть разсматриваемы въ служебные часы, въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Люблинъ, 18 (30) Января 1869 г.
1-3 Совѣтникъ, Козьминскій.

N. D. 624. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 7 (19) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę nagród i urządzenie samych zabaw na Placu Ujazdowskim w czasie Świąt Wielkanocnych r. b. 1869 odbyć się mających od sumy na rs. 237 kop. 20, wyraźnie rubli dwieście trzydzieści siedm kopiejek dwadzieścia kosztorysem obliczonej w warunkach zamieszczonym i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszają jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów obiętej i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w teje vadium, w ilości rs. 23 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które niestrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wujwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.
W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę nagród i urządzenie samych zabaw na Placu Ujazdowskim w czasie Świąt Wielkanocnych w r. b. 1869 odbyć się mających za sumę anszlagową wynoszącą rs. 237 kop. 20 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów NN. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 23 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 g.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.

2-3 Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 434. Люблинскій Городовой Магистратъ.

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 3 (15) Февраля) сего года съ 3-хъ до 5-и часовъ по полудни въ залѣ засѣданія Люблинскаго Городоваго Магистрата будутъ производиться публичные аукционныя (in plus) торги на арендное содержаніе паровой бани и ново построенной женской мыквы принадлежащихъ здѣшнему еврейскому обществу срокомъ съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 г., начиная съ опредѣленнаго годичнаго чина 1,255 р. посредствомъ запечатанныхъ заявленій.

Представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или же въ экономической кассѣ залогъ равняющійся ¼ части годичной суммъ именно 121 руб. и полученную въ томъ квитанцію, приложить къ заявленію, ибо наличныя день-

ги не будутъ принимаемы въ залогъ во время торговъ.

Торговныя кондіціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ ванятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы до открытія торговъ Президенту города на рускомъ языкѣ безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммъ по ниже изложенной формѣ.

Форма заявленія.
Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 3 (15) Января) 1869 года N. 10979, симъ заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе паровую баню и ново построенную женскую мыкву принадлежатую Люблинскому еврейскому Обществу на три года съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 г. за годичную сумму . . . . . (написать буквами) подчиняя себя условіямъ въ торговыхъ кондіціяхъ изложеннымъ.

Касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 121 р. прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ . . . на мой счетъ). Постоянное мое жителство, въ . . . мѣ . . . дня . . . 1869 г. (четко подписать имя и фамилію).
Г. Люблинъ, 3 (15) Января 1869 года.
3-3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 540. Ново-Радомское Уѣздное Управление.

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 2 (14) Декабря 1868 г. за N. 1039, въ г. Новорадомскѣ 27 Февраля (11 Марта) сего 1869 г. будутъ производиться Уѣзднымъ Секвестраторомъ, при бытности Бургомистра г. Новорадомска, въ 11 часовъ утра, торги на продажу движимостей владѣльца имѣнія Крашевице Маера Фриде, на удовлетвореніе претензій горнаго вѣдомства, въ количествѣ 1,720 р. 45 к. е., за недополученные симъ вѣдомствомъ по продажному контракту дрова. Наличности эти заключаются въ слѣдующемъ: овецъ 800 штукъ, оцѣненныхъ 1,200 р. с., лошадей экипажныхъ двѣ 120 р. с., жеребцовъ молодыхъ по два года шесть, оцѣненныхъ 100 р. с., коровъ четырнадцать, оцѣненныхъ 280 р. с. и верховая лошадь 50 р. с. а всего оцѣненныхъ на сумму 1,750 р. с.

Г. Новорадомскъ, Января 10 (22) 1869 г.
Начальникъ Новорадомскаго Уѣзда,
2-3 (. . . . .)

N. D. 736. Начальникъ Радиминскаго Уѣзда.
Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Радиминскаго Уѣзднаго Управленія будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 1 (13) Августа 1868 г. по 1 (13) Января 1870 года пропнаціонныхъ дороговъ на земляхъ приобретенныхъ крестьянами въ слѣдующихъ имѣніяхъ:

Въ 4 (16) день Февраля 1869 г.

1. Въ имѣнн Чарновъ, начиная торги отъ 165 руб. 33½ коп.
2. Въ имѣнн Дропъ, начиная торги отъ 50 р. 66½ к.
3. Въ имѣнн Кобылянка, начиная торги отъ 74 р. 66½ к.
4. Въ имѣнн Лазы, начиная торги отъ 53 р. 33½ к.
5. Въ имѣнн Новавесь, начиная торги отъ 173 р. 33½ к.
6. Въ имѣнн Обромбъ лит. Б., начиная торги отъ 50 р. 66½ к.
7. Въ имѣнн Папзрия, начиная торги отъ 10 р. 66½ к.
8. Въ имѣнн Страхувъ, начиная торги отъ 318 р. 66½ к.

Въ 5 (17) день Февраля 1869 г.

1. Въ имѣннхъ Пневникъ, начиная торги отъ 126 р. 66½ к.
2. Въ имѣннхъ Радощина, начиная торги отъ 181 р. 33½ к.
3. Въ имѣннхъ Сленжаны, начиная торги отъ 61 р. 33½ к.
4. Въ имѣннхъ Щепанекъ, начиная торги отъ 9 р. 33½ к.
5. Въ имѣннхъ Свинополь, начиная торги отъ 16 р.
6. Въ имѣннхъ Залубице, начиная торги отъ 98 р. 66½ к.
7. Въ имѣннхъ Закржевъ, начиная торги отъ 49 р. 33½ к.
8. Въ имѣннхъ Скушевъ, начиная торги отъ 170 р. 66½ к.

Желающіе принять участіе въ означенныхъ торгахъ, обязаны представить денежный залогъ равняющійся ¼ части установленной нормы.

О подробныхъ условіяхъ къ представляющимъ торгамъ, можно получить свѣдѣ-

nia w Radyminskomъ Управленіи за исключеніемъ только праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней.

G. Радиминъ, Января 20 дня 1869 г.
Начальникъ Уезда, Маіоръ,
1—3 Сьдлецкій.

N. D. 799. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6, Miasta Warszawy*
Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: kanapy, krzesła, łóżka, komody, szafa jesionowa, zegar i radle miedziane, w d. 4 (16) Lutego 1869 r. o godzinie 1 z południa w domu pod N. 2438 przy ulicy Nowolipie, przez licytację za gotowó pieniądze więcej dajacemu sprzedane zostaną.

Warszawa, d. 16 (28) Stycznia 1869 g.
1—2 Dobronoki.

N. D. 732. *Секвестраторъ Гродискаго Уезда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уезда отъ 2 Января 1869 г. за N. 5 для удовлетворенія разныхъ податей, заарестованные въ имѣніи Чубинъ, Гминъ Геленовъ, три большіе стоги сѣна и четыре коровы, проданы будутъ мною съ аукціона на грунтъ деревни Чубинъ, двѣнадцатаго Февраля сего 1869 года въ одинадцать часовъ утра, желающіе купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто прибѣдутъ.

G. Мцонновъ, 20 Января 1869 года.
1—3 Держановскій.

N. D. 733. *Секвестраторъ Гродискаго Уезда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уезда отъ 2 Января 1869 г. за N. 5, для удовлетворенія разныхъ податей заарестованные въ имѣніи Доманевъ, Гминъ Геленовъ, тринадцать штукъ коровъ, восемь скירתъ соломы, сорокъ корцевъ овса, и верховая гнѣдая лошадь, проданы будутъ мною съ аукціона на грунтъ деревни Доманевъ, двѣнадцатаго Февраля 1869 г. въ 12 часовъ утра, желающіе купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто прибѣдутъ.

G. Мцонновъ, 20 Января 1869 года.
1—3 Держановскій.

N. E. 734. *Секвестраторъ Гродискаго Уезда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уезда, отъ 2 Января 1869 года за N. 5, для удовлетворенія разныхъ податей, заарестованные въ имѣніи Отрембусы, Гминъ Геленовъ, тридцать штукъ коровъ, проданы будутъ мною съ аукціона на грунтъ деревни Отрембусы, двѣнадцатаго Февраля 1869 года въ три часа послѣ обѣда, желающіе купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто прибѣдутъ.

G. Мцонновъ, 20 Января 1869 года.
1—3 Держановскій.

N. D. 735. *Секвестраторъ Гродискаго Уезда.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Г. Начальника Гродискаго Уезда отъ 2 Января 1869 г. за N. 5, для удовлетворенія разныхъ податей, заарестованные въ имѣніи Коморовъ, Гминъ Геленовъ, тридцать двѣ штукъ коровъ, проданы будутъ мною съ аукціона на грунтъ деревни Коморовъ, двѣнадцатаго Февраля 1869 года въ два часа послѣ обѣда, желающіе купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто прибѣдутъ.

G. Мцонновъ, 20 Января 1869 года.
1—3 Держановскій.

N. D. 741. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana i Pauliny z Meisnerów małżonków Baumgart, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1030 zamieszkałych, tudzież Jana Baumgarta, głównego opiekuna nieletnich Gustawa-Wilhelma, Edwarda-Jana, Anny-Amalji i Amalji Kucji, po dwa imiona mających rodzeństwa Mejsner czyniącego, w Warszawie pod Nr. 1030 zamieszkałego, niemniej Emila-Karola dwóch imion Mejsner przydanego opiekuna tychże nieletnich, pod Nr. 556 w Warszawie zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza-Józefa dwóch imion Skibińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 471c. zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,200 kop. 39, z procentem od dnia 17 (29) Grudnia 1866 g. dla Jana i Pauliny małżonków Baumgart i rsr. 6,000 z procentem od dnia 1

Grudnia 1865 g. dla opieki nieletnich Meisnerów, lub od daty ostatnich kwitów i kosztów od Franciszka i Karoliny małżonków Dzwonkowskich, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 59 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 501 zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Rynek Starego miasta pod Nr. 59, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkułe policyjnym I i XI, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Franciszka i Karoliny małżonków Dzwonkowskich należąca, w dzierżawnym posiadaniu Sany i Ruchli z szteinrothów małżonków Posner, za kontraktem urzędowym przed Aleksandrem Dziewulskim Rejentem w Warszawie w dniu 18 (30) Kwietnia 1868 r. na lat trzy, poczynając od d. 1 Lipca n. s. 1868 r. do tegoż dnia i miesiąca 1871 r. za cenę roczną rsr. 1,024 ustanowioną, z obowiązkiem opłacania podatków skarbowych do wysokości rsr. 300 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążoną, rozległości gruntu około łokci 15 zaś na głębokości około łokci 60 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania.

1. Kamienica masiv murowana czteropiętrowa o trzech kominach, blachą kryta.
2. Ofcyna murowana blachą kryta. W tej w parterze są dwie arkady, czyli sklepienia murowane, gdzie znajdują się schody drewniane, pod temi zaś kloaki z desek.
3. Dom z cegły palonej murowany trzy-piętrowy o jednym kominie murowanym, blachą kryty.
4. Mur z cegły palonej dachówka kryty.
5. Podwórze małe kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej oprócz Sany Posner dzierżawcy, jest lokatorów 18 z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczanego waktie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w aktie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Kazimierza-Józefa Skibińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 471c. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:
1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincenego Kepińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Stycznia 1869 r. Wnieiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości w Warszawie dnia 3 (15) Stycznia 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 roku o godzinie 10 z rana.

Sprzedawcą dyrygować będzie Kazimierz-Józef Skibiński obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.
Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 g.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1869 g.
1—1 Radca Dworu Zgórski.

N. D. 740. Prawnicy zajęte ruchomości, w egzekucji sądowej jako to: w d. 24 Stycznia (5 Lutego) r. b., o godzinie 9 rano na targu Nowem-mieście: biórko, garderoba mężka i t. p.; w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Muranowie: meble jesionowe, radle miedziane i t. p., i 31 Stycznia (12 Lutego) r. b. o godzinie 10 rano w Starem-mieście: meble jesionowe, garderoba i bielizna mężka, zegar, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.
1—1 Stanisław Nawrocki, Komornik

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 656. *Судъ Исправительной Полиции I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*
Вызываетъ симъ Антона Леонарди, имѣющаго лѣтъ отъ роду 34, прежде въ Варшавѣ проживающаго, въ настоящее время неизвѣстно отсутствующаго, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній

Судъ, ибо по истеченіи сего срока будетъ поступлено по закону.

G. Варшава, 14 (26) Января 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Кизневскій.

Zapozywa niniejszem Antoniego Leonarda, lat 34 wieku liczącego, poprzednio w Warszawie zamieszkałego, dziś z pobytu niewiadomo, aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym, gdyż po upływie tego terminu, wedle prawa postąpiem będzie.

Warszawa d. 17 (29) Stycznia 1869 roku.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 537. *Sąd Pokoju Wydziału I. w Warszawie.*

W dniu 7 (19) Stycznia r. b. o godzinie 8 z rana na rogu ulicy Dzikiej i Gęsiej, znalezione zostało przez policję kobieta lat przeszło 40 wieku mieć mogąca, wzrostu średniego, włosów czarnych, oczu ciemnych, twarzy ściągłej, rysów delikatnych, wychudła i wynędzniała, ubrana w spódnicę płócienną grubą zniszczoną, majtki płóciennowe stare zniszczone, kaftan popielaty stary zniszczony, w chustkę wełnianą w kraty zupełnie zniszczoną i kalosze gutaperczane stare złe, w stanie bezprzytomnego umysłu, która będąc odesłana do szpitala Starozakonnych w Warszawie, w parę minut życie zakończyła. Wzywa przeto każdego, kto by jakakolwiek posiadał wiadomość o nazwisku i pochodzeniu wzmiankowanej kobiety, iżby o tem zawiadomił Sąd nasz lub Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1869 g.
Podsekdek, St. Maliszewski.

N. D. 635. *Судъ Простой Полиции въ Ловичѣ.*

Въ Трѣцианскомъ лѣсу Бобровскомъ участкѣ Лышковицкой гмины и въ Куземскомъ лѣсу, гмины Любанковъ, найдены человѣческія кости неизвѣстныхъ по имени, фамилии, происхожденію и мѣсту жительства мущинъ, изъ которыхъ найдены въ Бобровскомъ лѣсу имѣлъ волосы русые, лѣтъ отъ роду 40, а другой лѣтъ около 50; кромѣ этого при костяхъ найдены въ Бобровскомъ лѣсу, гнилая часть одежды, кожаной кусокъ изъ сапога и ножикъ называемый цыганкомъ. Извѣщая объ этомъ убедительно просимъ, еслибы кто имѣя какія либо свѣдѣнія на счетъ именъ фамилии происхожденія, мѣста жительства или причины смерти вышеозначенныхъ мущинъ, сообщить обовсемъ томъ нашему или самому ближайшему судебному вѣдомству.

G. Ловичъ, 14 (26) Января 1869 г.
Ассесоръ Трибунала и. д. Подсудка,
Колежскій Ассесоръ, Знаевскій.

W lasach Trześcińskim w obrębie leśnym, Bobrowa zwanym, do gminy Łyszkowice i Kuzemskim, do gminy Lubianków należącym, znalezione zostały kości ludzkie męzczyzn, z których znaleziony w lesie Bobrowskim, miał włosy na głowie blond, lat około 40, a drugi lat około 50, a nadto w lesie Bobrowskim przy kościach szmaty stanowiące niegdys część odzieży, kawał skóry od buta i nożyk cygankiem zwany. Wzywa zatem każdego, kto by posiadał wiadomość o imieniu, nazwisku lub zamieszkanu albo pochodzeniu męzczyzn, których kości w miejscach jak wyżej prawdopodobnie pogrzebanymi były, jak niemniej wiadomość o przyczynie śmierci tychże męzczyzn, aby takową Sądowi tutejszemu lub innemu najbliższemu udzielić zechciał.

Łowicz dnia 14 (26) Stycznia 1869 roku.
Asesor Trybunału,
p. o. Podsekda,
Asesor Kolegjalny, Znajewski.

N. D. 637. *Судъ Исправительной Полиции въ Хенцинахъ.*

Вымываетъ симъ Осипа Пѣховича, жителя мѣстечка Модржева Бендинскомъ Уездѣ, въ настоящее время неизвѣстно отсутствующаго, чтобы въ собственномъ дѣле, въ теченіи одного мѣсяца явился въ здѣшній Судъ, или уведомилъ о мѣстѣ своего настоящаго проживанія, въ противномъ же случаѣ будетъ поступлено по закону.
Хенцины дня 24 Декаб. (5 Янв.) 1868/9 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья,
Мержевскій.

Wzywa Józefa Piechowicza, stałego mieszkańca miasta Modrzejowa w Powiecie Bendyńskim, nateraz z pobytu niewiadomego, aby w własnym interesie w ciągu jednego miesiąca stawił się w Sądzie tutejszym; lub o miejscu teraźniejszego swego pobytu udzielił wiadomości, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa postąpiem będzie.
Chęcinny dnia 24 Grud. (5 Stycz.) 1868/9 g.
p. o. Sędziego Prezydującego,
Mierzejewski.

N. D. 638. *Судъ Исправительной Полиции въ Хенцинахъ.*
Симъ Вызываетъ Юана Новака, дворова-

го овчара, въ послѣднее время жившаго въ деревнѣ Котовице гминѣ Влодовице Бендинскаго Уезда, нынѣ по мѣстопробыванію неизвѣстнаго, дабы для отобранія отъ него показанія по собственному дѣлу, прибылъ въ здѣшній Судъ, въ теченіи 30 дней, или заявилъ оному Суду о мѣстѣ своего жительства, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по закону.
Хенцины дня 10 (22) Января 1869 года.
Предсѣдатель, Мержевскій.

N. D. 137. *Судъ Исправительной Полиции въ Ломжи.*

Въ силу двѣствующихъ распоряженій объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что Антонъ Полувскій, 55 лѣтъ отъ роду, житель деревни Капице, гмины Руда, за не дозволенное леченіе, проговоромъ Апелляціоннаго Суда отъ 3 (15) Іюня 1868 г. при сужденъ на основаніи 576, 136, 42 и 60 Статей Улож. о Наказаніяхъ къ 10 рублю денежному штрафу.

G. Ломжа, дня 11 (23) Января 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ

N. D. 546. *Маріампольскій Судъ Простой Полиции.*

10 (22) Октября с. г. ищяя женщина по фамилии и произхожденію неизвѣстная лѣтъ около 40 роста средняго, лица продолговатаго, носа большаго, бороды и губъ среднихъ, проходила черезъ деревню Вейверы: гмины тогоже прозванія въ жилищѣ Анны Біунайтысовой и Анны Дзвидзгысовой скоропостижно умерла; а потому ктобы зналъ о происхожденіи той женщины уведомить ближайшую полицейскую власть или здѣшній Судъ.

G. Маріамполь, 18 (30) Ноября 1868 г.
Подсудокъ, Парисъ.

W dniu 10 (22) Października r. b. kobieta zebrząca z nazwiska i pochodzenia niewiadoma wieku lat 40 mieć mogąca, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, nosa dużego, brody i ust miernych, włosów na głowie ciemno-blond, przechodząc przez wieś Wejwery Gminy tegoż nazwiska, w mieszkaniu Anny Biunajtykowej i Anny Dawidajtykowej nagle życie zakończyła, kto by więc wiedział o pochodzeniu tej kobiety zzywa go o udzieleniu wiadomości najbliższej władzy Policijnej, lub Sądowi tutejszemu.

Marjampol d. 18 (30) Listopada 1868 g.
Podsekdek, Paris.

LISTY GOŃCZE.

N. D. 544. *Судъ Исправительной Полиции въ Радомѣ.*

Францишекъ Гурскій имѣетъ отъ роду 48 лѣтъ, католическаго вѣроисповѣданія, поденщикъ изъ деревни Борна, гмины Сарновъ, Козыньскаго Уезда, ростомъ малый, круглаго лица, глазъ свѣрыхъ, носа умѣреннаго, волосъ на головѣ и бородѣ темныхъ, выбылъ изъ Борковъ неизвѣстно гдѣ, скрываясь предъ наказаніемъ за кражу, потому честь имѣетъ просить всея власти тщательно упомянутаго Гурскаго, слѣдить и въ случаѣ поимки, доставить въ сей Судъ транспортъ.

G. Радомъ, Декабря 18 (30) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

Franciszek Górski lat 48 mający, katolik żonaty, wyrobnik z wsi Borku Gminy Sarńów małego wzrostu twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa miernego, włosów na głowie i brodzie ciemnych, wydalil się z wsi Borku i z pobytu niewiadomy ukrywa się przed wymiarem kary za spełnioną kradzież.

Dla tego zzywa wszelkie władze, aby na wspomnionego Górskiego ścisła uwagę zwracały i wrazie ujęcia dostawić go Sądowi tutejszemu nieomieszkały.

Radom dnia 18 (30) Grudnia 1868 g.
Sędzia Prezydujący, Kosterki.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 122.

44 Włók czyli 660 Dziesiątyn

BORU SOSNOWEGO,

odległego od miasta Kalisza werst 19, od Błaszczek werst 10, jest do sprzedania. Blizsze wiadomości o stanie lasu, cenie jego i innych warunkach, powzięte być mogą w każdym czasie od F. Przedpelskiego Urzędnika Rządu Gubernjalnego w Kaliszu.
13—30—19472

głosciami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 445 kop. 99, wadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,730, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

31. Skarzyn, składające się z wsi zarobnej i folwarku Skarzyn, z folwarku Skarzyn, z kolonji Czachulec stary i nowy, Niedźwiady, Maryanów, wraz z połową lasów, dawniej wspólnie należących do dóbr Siewierszki, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartoskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,108 kop. 10, wadium do licytacji rs. 5,250, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 23,475, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

32. Słomów górny, do których należą Radyczyn A, Trzemesze B, i kolonja Józefina, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartoskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 582 kop. 70, wadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,725, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

33. Sobieski lit. A, z pustkowiami Wesołka, Figas, i z trzecią częścią Holendrów Marcinkowskie zwanych, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 513 kop. 41, wadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,300, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

34. Spendoszyn, z łąką i wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartoskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 638 kop. 18, wadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,550, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

35. Stawiszyn miasto, z wsiami: Długa, Karczyna, Wyrów, Solectwo i Wójtostwo w Wyrowie, z wszystkimi przynależnościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, lecz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za zniesione powinności miejskie w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,518 kop. 66, wadium do licytacji rs. 9,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 39,200, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

36. Stare Miasto, składające się: z folwarku i wsi Stare miasto wraz z Wójtostwem, z wsi i folwarku Barczygłów, z wsi i folwarku Modla Królewska, z wsi i folwarku Modla Książa, z wsi i folwarku Wilków z wiatrakami, z wsi i folwarku Główek, z wsi i folwarku Rumina z wiatrakami, z wsi i folwarku Lisiec Wielki, z folwarku Glinka i Morzysław, wraz z Wójtostwem, z Wójtostwa Borzętów w mieście Koninie, z młynów: Posoka, Niklas, Lisiec Wielki, Golanek i Glinka, z rybolóstwa na rzeczę Warty przy brzegach Starego miasta, dotykających, wraz z lasami w obrębie dóbr położonymi i z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 5,533 kop. 56 1/2, wadium do licytacji rs. 12,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 67,075, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

37. Strzelec, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 934 k. 14 1/2, wadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,975, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

38. Sulmówek Chrostny, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 218 k. 76 1/2, wadium do licytacji rs. 480, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,825, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

39. Swierczyńsko, z częścią wsi Gieski A, i z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 781 kop. 80, wadium do licytacji rs. 1,875, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,675, termin sprzedaży dnia 6 (18) Li-

stopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

40. Szadek i Przedzeń, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 809 kop. 95, wadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,425, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

41. Szarów Pański, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartoskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 121 kop. 73, wadium do licytacji rs. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,425, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Wilhelmem Grabowskim.

42. Wikłów, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 224 kop. 90, wadium do licytacji rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,900, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

43. Wola Blakowa D, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 102 kop. 83, wadium do licytacji rs. 330, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1325, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

44. Wola Czarniska, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 246 kop. 25, wadium do licytacji rs. 675, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,925, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

45. Wola Życińska, z przyległością Błonie i z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 975 kop. 77, wadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,200, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

46. Wrząca Mała, składające się z folwarku Wrząca mała, z kolonji wieczysto-czynszowej Kacziniec Dąbrowa i Xawerów z osady czynszowej młynarskiej i z lasów przyległych, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,023 kop. 55, wadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,075, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

47. Wyczerpy, z łąkami od miasta Czestochowy nabytemi, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Czestochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 412 kop. 6, wadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,950, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

48. Wola Bykowska, składające się z folwarku i wsi Woli Bykowskiej i z wsi Karlin, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 301 kop. 51, wadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,750, termin sprzedaży d. 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

49. Wola Bachorska, składające się z folwarku tegoż nazwiska i pustkowi Truszczańka, z Truszczańką, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 173 kop. 81, wadium do licytacji rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,900, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

50. Zelgoszcz, z przyległościami, Wólka, Pagów, Klekoty A, Pagów, Klekoty B, Bb, i Holendry Swiatunie zwane, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartoskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 141 kop. 56, wadium do licytacji rsr. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,825, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

51. Hucisko, składające się z 2ch folwarków Hucisko i Huta i z dwóch wsi zarobnych tegoż nazwiska i z lasów, z wszystkimi przy-

należnościami i z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za uwłaszczony grunt włościański, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 753 kop. 27 1/2, wadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 9,700, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się przed innym Rejentem który go zastąpi.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotówiznie, lub listach zastawnych z właścicielmi kuponami.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyższe zatwierdzonych przepisów o wyplatcie listów likwidacyjnych, tudzież art. 129 i prot. 206 posiedzenia Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim, nadmieniam się, że sprzedaż dóbr: Działoszyn miasto, oraz Stawiszyn miasto i dóbr Hucisko, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego, co do dwóch pierwszych za zniesione powinności mieszczan, co do ostatnich zaś za zniesione powinności włościan, uważana będzie za nieważną, jeżeli ekaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Kalisz dnia 10 (22) Grudnia 1868 roku.

Prezes, Chelmski.

Pisarz, R. Bierzyński.

N. D. 379. Dyrekcja Szczegółowa

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

w Kaliszu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnieniami przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonymi, następujące dobra ziemskie, za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż przyniosową pierwszą przez licytację publiczną, która odbędzie się w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny, w kancelariach hipotecznych poniżej wymienionych.

1. Bieliki, z wszystkimi przynależnościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 605 kop. 73 1/2, wadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,490, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

2. Brudzie, z przyległościami Żaby, Kotte, Kmieczna i Borowe, z wszystkimi przynależnościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,855 kop. 62 1/2, wadium do licytacji rs. 6,750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 35,990, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiańskiej Alfonsem Paszkowskim.

3. Kopydłów, z folwarkiem Kopydłówek, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,355 kop. 23, wadium rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,200, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1860 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiańskiej Alfonsem Paszkowskim.

4. Mikorzycze, z przyległościami Wola Mikorzka i Łany, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 641 kop. 73, wadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,780, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

5. Walenców, z przyległościami Posadowek i Julinów, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Czestochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,775 kop. 97, wadium do licytacji rs. 6,750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 36,160, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

6. Złotkowo, do których należy wieś Miłaczew, tudzież kolonje Alinowo, Dobromysł i Józefowo, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów

włościańskich, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1291 kop. 59, wadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,920, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

7. Zdzieszulice górne i dolne, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 313 kop. 33 1/2, wadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,940, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiańskiej Zenonem Łopuskim.

8. Zarembice, z wójtostwem Prayzów, z wsią Bolesławów, osadą Wygwizdów i z lasami, z wszystkimi przynależnościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Czestochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,502 kop. 17, wadium wynosi rsr. 13,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 50,100, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się w jego kancelarii przed innym Rejentem, w miejscu niobecnego wyznaczonym.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotówiznie, lub w listach zastawnych z właścicielmi kuponami.

Nabywca uiszcza szacunek w następującym sposobie: Potraci sumę wadialną podług jej wartości na gotowiznę, jeśli będzie złożoną w listach zastawnych.

6. Potraci należności podatkowe i inne uprzywilejowane, jeśli takowe oddzielnie zapłaci.

7. Wnieście do Kasy Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni najdalej 20 po licytacji:

Z dóbr Bieliki w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właścicielmi kuponami rs. 570 i gotowizną rs. 1 k. 25 1/2.

Z dóbr Brudzie w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właścicielmi kuponami rs. 3,555 i gotowizną rs. 11 kop. 76 1/2.

Z dóbr Kopydłów w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właścicielmi kuponami rs. 1,065 i gotowizną rs. 6 kop. 10.

Z dóbr Mikorzycze w listach zastawnych 3 okresu 1 serji z właścicielmi kuponami rs. 1380 i gotowizną rs. 8 kop. 75.

Z dóbr Walenców w listach zastawnych 3 okresu 1 serji z właścicielmi kuponami rs. 270 i gotowizną rs. 6 kop. 71 1/2, również w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właścicielmi kuponami rs. 2,865 i gotowizną rs. 11 k. 96.

Z dóbr Złotkowo w listach zastawnych 3 okresu 1 serji z właścicielmi kuponami rs. 435 i gotowizną rs. 8 kop. 39 1/2.

Z dóbr Zdzieszulice górne i dolne, w listach zastawnych 3 Okresu 1 serji z właścicielmi kuponami rs. 855 i gotowizną rs. 6 k. 70.

Z dóbr Zarembice w listach zastawnych 3 okresu 1 serji z właścicielmi kuponami rs. 1035 i gotowizną rs. 14 kop. 36, również w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właścicielmi kuponami rs. 9,690 i gotowizną rs. 3 k. 45 1/2.

A to na wystąpienie z części pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:

Z dóbr Bieliki rs. 795.

Z dóbr Brudzie rs. 4,995.

Z dóbr Kopydłów rs. 1,500.

Z dóbr Mikorzycze rs. 2,490.

Z dóbr Walenców rs. 4,500.

Z dóbr Złotkowo rs. 795.

Z dóbr Zdzieszulice górne i dolne rs. 1,545.

Z dóbr Zarembice rs. 17,250.

Jako listami likwidacyjnymi w depozyt Banku Polskiego złożonemi i ubezpieczoną została:

Suma wyżej od każdego dobowo wymieniona, tak w listach zastawnych jako też i gotowiznie, wymagana jest pod rygorem relicytacji, nabywca zaś ma prawo potrącić ją z postąpnego szacunku, licząc listy zastawne z kuponem bieżącym, podług imiennej wartości.

10. Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego, zostającą przy gruncie, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości i po spłacie częściowej ad ci pozostanie do umorzenia w następnych latach.

11. Resztę postąpnego szacunku w dni najdalej 20 po licytacji, złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiznie lub w listach zastawnych z bieżącymi kuponami w imiennej wartości pod rygorem relicytacji.

12. Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez nowych dalszych doręczeń w terminie, jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Kalisz dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Prezes, Chelmski.

Pisarz, R. Bierzyński.

N. D. 729. Pisarz Trybunału Dywotnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż na żądanie domu handlowego pod firmą Samuel Antoni Frenkel, przez Władysława Łaskiego Naczelnika tego domu, w imieniu i na rzecz tegoż domu działającego, w Warszawie pod Nr. 602 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tegoż domu w Karola Stróżeckiego Patrona w Płocku obrano mającego, w egzekucji sądowej rozpoczętej przeciwko współwłaścicielom dóbr Szumlina z przyległościami, a mianowicie: 1) Kazimierzowi hrabiemu Ożarówskiemu, we wsi Szumlinie Okręgu Płockim. 2) Paulinie z Beldowskich Napoleona Debieckiego małżonce, w asystencji tegoż męża czyniącej, w Warszawie pod Nr. 2375. 3) Mendlowi Silberberg handlującemu w Zakrocymiu. 4) Jostkowi Końskowskiemu handlującemu w kolonii Józefowo Okręgu Płockim, i 5) Janowi Schön handlującemu w m. Nowym dworze Gubernji Warszawskiej zamieszkałym; Józef Lubinkowski Komornik przy tutejszym Trybunał aktem d. 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b. zaczętym, a w d. 13 (25) Sierpnia t. r. ukończonym, zajęli na sprzedaż w drodze przymuszonoj wywłaszczenia dobra Szumlin, Joniec, Królewo i Krajenecz, Sobokleszcz i Sobieszczki, wraz z gruntami z tychże dóbr przez częściowych nabywców kupionemi, w gminie Szumlin Okręgu Płockim powiecie Płockim położone; odległe są od miast: Płocka wiorst 21, Nowego-miasta wiorst 10 1/2, Sochocina wiorst 14, a zostające w posiadaniu współwłaścicieli Pauliny Debieckiej. Szczegółowy opis tych dóbr jest następujący:

A. Dobra Szumlin, a mianowicie folwark Szumlin.

Zabudowania dworskie: 1. Dom mieszkalny dworski stanowiący główne zamieszkanie dziedziców całości dóbr, o parterze z suterynami murowany z cegły; dachówka karpiońska kryta, o dwóch kominach wielkich, a trzecim małym także murowanych, pod domem tym jest korytarz przechodni, z którego po jednej stronie są piwnice murowane, w dachu zaś od strony ogrodu od frontu są dwie wystawki, każda na czterech słupach drewnianych, dachówka karpiońska pokryta. 2. Dzwonek mosiężny na słupie zawieszony. 3. Dom z drzewa postawiony za ogrodem przy domu dworskim będący, o 2 kominach murowanych z zamieszkały przez służących dworskich. 4. Chlewy z bali na słupach dachem z desek pokryte. 5. Kloaka z drzewa krzyżulcu w fachu ściany z cegły dachówka pokryta. 6. Kurniki także z drzewa krzyżulcu w fachu cegłą paloną, podobnie jak kloaki w pruski mur postawione, dranicami kryte.

Zabudowania gumienne: 7. Stodoła w słupy z cegły palonej murowana, ściany zaś z bali szachulcowych o trzech klepkach od wierzchu słoma, a nad okapami dranicami pokryta, w niej w jednym zaskoku jest maszyna młocarnia żelazna, a obok ściany przystawka z bali na słupach manieżem zwana, a w tej jest koło do obrotu maszyny przez pociąg koni; za stodołą powyższą jest droga stodoła albo szopa do słomy, z drzewa krzyżulcu na słupach, słomą kryta. 8. Budynek obok tej stodoły, ściany w niej w części murowane, a wreszcie wozarka z bali na słupach, dachówka karpiońska kryta. 9. Wystawka na słupach bez ścian dachówka kryta, do wtaczania narzędzi gospodarskich. 10. Stajnia cagowa i fernaliska, oraz wozownia razem w jednym budynku, murowana z cegły dachówka karpiońska kryta. 11. Owczarnia murowana z cegły palonej dachówka kryta. 12. Bróg do składu zboża na słupach, od dołu deskami obity słomą kryty. 13. Studnia w podwórzu dworskim z kamieni z pompą drewnianą i korbą, a przy niej tok drewniany do wody dla inwentarza. 14. Dom z drzewa gontami kryty, w jednej części domu tego jest młyn drewniany deęptak z kołem wielkim, a wewnątrz tego domu kamienie dwa do młocenia, kosz i skrzynia do maki, w drugiej zaś części domu czyli budynku jest maszyna drewniana do wyłaczania oleju, oraz stępy do tłucia siemienia, a przy tej koło obrotowe złączone z młynem. 15. Dom murowany na tymże, od strony drogi kryty dachówką, z kominem murowanym, w tym mieszka służący dworski; przy ścianie tego domu chlewek z drzewa słomą kryty. 16. Chlewki dwa w podwórzu z bali na słupach, słomą kryte.

Przy ogrodzie owocowym: 17. Dom z cegły palonej murow. o 4 kominach, dachówk. karp. kryty i w tym mieszka: Abram Klimkoszejn jako dzierżawca utrzymujący dystrylarnią wójką jako dzierżawca utrzymujący dystrylarnią wójką, gdzie ma maszynę miedzianą i inne aparaty swoim własnym kosztem. (aparata te są wartością na rs. 3,000), oprócz tego w domu tym mieszka Szmaja Dawidowicz dawny pachciarz, a obecnie tylko na komornym mieszkający, a mając tyle gruntu o ile od swego inwentarza nawozem umierzi, płaci do dworu rocznie rs. 15, a reszta mieszkań jest niezamieszkała w domu tym. Na górze domu tego mieszka Walenty Purzycki dawny ekonom złański dworu, bez żadnej opłaty w jednej izbie, a w drugiej Karol Marek mularz mający ogrodu w polu mórg 2, krowe na dworskiej oborze i paszy, obowiązany za to wyrabiać na gruncie cegły, za wynagrodzeniem za każdy dzień po kl. 15 od dworu, obok domu tego: 18. Chlewki dwa z bali na słupach, pokryte deskami. 19. Szelep w ziemi z bali drewnianych pokryty deskami

ziemią obsypany. 20. Spichrz z cegły palonej o 2 piętrach, dachówką karpiońska kryty, podłogi i sufit z desek. 21. Drwalnia z bali na słupach dranicami kryta. 22. Gorzelnia masiv z cegły murowana, łącznie z browarem, o 2-ch kominach murowanych, mieści w sobie izbę fabryczną, w której jest cylinder do pary, trzy talerze, kotły dwa miedziane, a trzeci kocioł drewniany obręczami żelaznymi obity, z węzami, rurami do puszczenia wody, kompletna, wewnątrz gorzelnia w dolnej izbie jest: kadzi drewnianych wielkich żelaznymi obręczami obitych pięć i oprócz tych kadzi jedna do zacierania drewniana, także żelaznymi obręczami okuta, parnik do kartofli; w drugiej zaś części tego budynku izba fabryczna na wyióś piwa, czyli browar, w izbie tej znajdują się kocioł miedziany wmurowany, a zewnątrz przez ścianie jest kilszok do chłodzenia piwa z drzewa, kadź do spuszczenia piwa drewniana, nad którą jest dach z desek na słupach położony, a w dalszej części gorzelnia jest mieszkanie dla fabrykanta, Józefa Flitner, który pobiera pensję rocznie rs. 150, kartofli korcy 30, ogrodu przętów 150, ordynarii zboża ciężkiego korcy 20, soli funtów 60, roli do kapusty i lnu zagonów 4, oraz własną swą krowę na oborze dworskiej; pod całym tym budynkiem są sklepy do okowity i piwa murowane z cegły. 23. Budynek obok gorzelnia na podmurowaniu z kamieni z drzewa krzyżulcu, ściany z desek z drewnianymi kratkami do przewiewu powietrza, gdzie są urządzone dwa kilszoki drewniane do chłodzenia piwa; za tem studnia z pompą drewnianą, a nad tą wystawa z drzewa krzyżulcu gontami kryta, z rurami drewnianymi do spuszczenia wody do browaru i gorzelnia, obok tej studnia druga białami wyopódkowana. 24. Budynek z drugiej strony gorzelnia okrągły, deskami obity dranicami pokryty, w którym jest koło do obrótu ciągnięcia kołmi wody rynnami i żelaznymi podziemnymi z studni będącej z pierwszej strony gorzelnia, dalej jest studnia kula zwana, z pompą drewnianą i żurawiem na słupie do rozdawania inwentarzowi wywaru. 25. Holendernia masiv murowana, dachówka karpiońska kryta. 26. Dom murowany dachówką kryty, o trzech kominach murowanych, w domu tym jest dystrylarnia wódek i w tej są: kotłów miedzianych trzy, talerzy miedzianych z rurami trzy, na górze kadź drewniana okuta z węzami miedzianymi, oraz oksewów drewnianych okutych żelazem pięć; w oddzielnej izbie tego budynku jest fabryka octu, a w tej są dwie beczki drewniane do wyrabiania octu; narzędzia powyższe są własnością fabrykanta Klinkoszejn; oprócz tego w domu tym mieszka Szmaj Ciarka męzarz, a w dalszych izbach tego domu służący dworscy. 27. Stajnia i wozownia z bali na słupach deskami kryte. 28. Chlewki o sześciu podziałach, także z bali na słupach deskami pokryte. 29. Dom z drzewa szachulcowi gontami kryty, z kominem murowanym, w tym mieszka: Paweł Sawicki mający ogrodu mórg jedną i z takowego oplaca dworowi rocznie rs. 10; Maciej Wesolowski mieszka bez żadnej opłaty dworowi, a to z powodu że jest mu pizez dwór penji jako leśnikowi; Jan Siedłowski mający ogrodu mórg jedną, za co płaci do dworu rocznie rs. 10, wreszcie domu tego mieszka służący dworscy. 30. Dom murowany z cegły palonej nazwany mieluchem, z trzema kominami, klefem kryty, w domu tym jest duża izba z posadzką z cegły do wyroszczenia stodu, druga zaś izba obejmuje w sobie lasy druciane angielskie zwane do suszenia stodu, piec murowany z komorą, dalej kadź drewniana z żelaznymi obręczami; w dalszych zaś izbach domu tego mieszka: Błażej Wirkus, Maciej Pionński i Antoni Rakowski, ci wszyscy jako czasowi za pasportami pruskimi i z nich każdy ma ogrodu przęt. 150 i w polu gruntu po mórg dwie, robotę odbywają we dworze miejscowym i za takową od 1 Marca do 1 Października po złp. 1 gr. 20 (kop. 25), a znów do 1 Marca po złp. 1 gr. 10 (kop. 20) zapłatę pobierają; w resztujących izbach mieszka służący dworscy, przy domie tym są chlewy z drzewa deskami pokryte 31. Studnia białami opógrdkowana z rynnami i pompą drewnianą do puszczenia wody do mielucha. 32. Kuchnia z cegły murowana obejmująca izbę do roboty kowalskiej, a w tej jest kotłina także wymurowana, w dwóch zaś izbach mieszka kowal Ławik Rembowski mający narzędzia gruntowe, jako to: 1) miech kowalski skórzany, 2) kowal, 3) młot duży, 4) cęgowy dwoje, 5) młotów matych, średnich sześć, 6) obusznice jedną, 7) stróż jeden, 8) gwoździownię jedną; za robotę zaś kowalską pobiera do dworu zasług rocznych rs. 75, ordynarii zboża ciężkiego korcy 14, ogrodu pod warzywami mórg 1 i cztery liche do kapusty i lnu, oraz utrzymywanie krowy zimą i latem na paszy dworskiej i soli funtów 15, a za to obowiązany jest wszelką robotę kowalską do dworu wypełniać.

Zabudowania w wsi Szumlinie należące do dworu: 33. Karczma z drzewa szachulcu w zamek słomą kryta, z kominem murowanym, do tej należą: a) wjazd łącznie z szopą z szachulcu, w zamek słomą kryty; b) stodoła o jednym klepsku z bali na słupach słomą kryta, w karczmi powyższej mieszka Adam Kowalski karczmarz, który takową karczmę posiada sposobem expachtu i z takowej oplaca rocznego czynszu dworowi rs. 18 k. 72, z obowiązkiem szynkowania trunków dworskich. 34. Dom

z szachulcu w zamek gontami kryty, z kominem murowanym, należy do dworu i w nim mieszka: Tomasz Kozłowski cieśla, mający ogrodu mórg 1 i z takowego oplaca rocznie rs. 15 i Kazimierz Ziolkowski ogrodnik dworski, pobierający zasług rs. 45 rocznie, ogrodu mórg jedną i cztery zagony do lnu i kapusty, ordynarii ciężkiego zboża korcy 13, a za to obowiązany utrzymywać w porządku ogrody dworskie; w reszcie zaś izbach mieszka służący dworscy, do tego należy chlewek cztery z bali na słupach słomą pokryty; jeszcze na wsj nad łąkami. 35. Dom drewniany z bali na słupach w części do dworu, a w części do uwłaszczonych włóścian, o czterech izbach, w tym mieszka: Józef Pilat mający ogrodu w polu mórg jedną, za co oplaca dworowi rsr. 10 rocznie, tenże jest uwłaszczony; oprócz tego mieszka: 1) Wincenty Tarwacki, 2) Teodor Sokolowski, 3) Emil Bilewski, ci trzej są uwłaszczeni, za wsią Szumlin od strony granicy wsi Jonca znajduje się: osada młynarska na której jest: 36. Dom z szachulcu w zamek słomą kryty, z kominem murowanym, a obok ściany tego: chlewek z bali na słupach bez dachu; młyn czyli wiatrak nowo pobudowany o jednym ganiku z drzewa krzyżulcu deskami obity, klefem kryty; w którym są narzędzia młynarskie, jako to: kamienie dwa, skrzynia do maki, koło roboce, owywie, wrzciono i cała maszyna kompletna, osadę tę posiada Katarzyna Kwaśniewska wdowa z gruntami do takowej należącymi, za co oplaca rocznie czynszu rs. 75.

Zabudowania na wsi należące do uwłaszczonych włóścian, a mianowicie gospodarzy rolnych, jako to: chałup z drzewa pod słomą 6, do tych także stodoły 6 i szop 6, a wszystkie z drzewa słomą kryte; oprócz opisanych zabudowań większych są zabudowania przez dawniejszych kopearzy i służących dworskich posiadane, jako to: w części na górze i przy siedliskach gospodarzy rolnych, oraz po za sadem dworskim chałup z drzewa, każda o jednym kominie murowanym 16, przy tym są chlewki z drzewa słomą kryte, jnk również i chałupy.

Siedliska dworskie, jako to: place pod zabudowaniami i podwórza, plac przed dworem i plac w środku zabudowań gumienych, obejmują około mórg 5 klasy III; place pod gorzelniami i spichrzem z podwórzom w gruncie klasy III około mórg 6. Ogród klombem zwany za domem dworskim mieszkalnym, w którym jest lodownia, na gruntu kl. III około pr. 150 2. Ogród owocowy dworski w części warzywny, przy owczarni i holenderni, na gruntu klasy III mórg 5 i w nim są: gruski, jabłonki, śliwki i wiśnie. 3. Ogród drugi nad łąkami i przy kuchni, w części owocowy, a w części warzywny i w tym są: gruski i śliwki, ma rozległości gruntu klasy III około mórg 4, ogrody te dzierżawi Hersz Jentel za rs. 28 rocznie. 4. Ogród dworski za stajnią warzywny, na gruntu klasy III około mórg 2. 5. Ogrody na wsi będące dworskie, przez służących dworskich używane, zwane za mieluchem, mają gruntu klasy III około mórg 1 przętów 150. 6. Ogród z łąką za sadem, przez służących dworskich używany, z ogrodem i łąkami uwłaszczonych włóścian stykający się, na gruntu klasy III mórg 2.

Grunta orne folwarczne: grunta te podzielone są na 10 pól, obejmuje około mórg 660, grunta przez Kazimierza hrabiego Ożarówskiego poprzedniego właściciela, częściowo z ograniczenia obdłużonych dóbr Szumlina z przyległościami sprzedane, a których nabywcy wedle wykazu hypotecznego zapisani są właścicielami, jako obciążone długiem poszukiwanym, jedną hypotekę stanowią, te więc razem z dobrami Szumlin zajęte zostały, a mianowicie: 1. Kawał gruntu przy granicy dóbr Popieluzna położony, a który nabyli: 1) Jan Schön, 2) Jozek Końskowski i 3) Medel Silberberg, w którym to kawałku ziemi jest postawiony barak czyli budynek w ziemi z obładwion deskami obity i takowy ma przestrzeni gruntu klasy III około mórg 80. 2. Kawał gruntu z lasem, obecnie w większej części wyciętym, a przez Jana Schöna w 2/3 częściach i Mendla Silberberg w 1/3 częściach kupiony, obejmuje gruntu kl. III około mórg 70 przętów 180.

Łąki folwarczne w miejscu pod wies Joniec po nad rzeką i za mieluchem położone, mają gruntu klasy III mórg 171. Osada karczma pod Nr. 33 wyl zamieszczona, obejmuje w siedlisku i ogrodzie klasy III przęt. 150. Gruntu ornego przy gruntach włóścian położonego, klasy III mórg 27 pr. 200, Łąki po nad rzeką klasy III mórg 2. Młynarska osada wyżej pod Nr. 36 zapisana, obejmuje gruntu klasy III mórg 4 pr. 150.

Wody: staw zarybiony w polu będący, ma powierzchnię około pr. 120, staw drugi mały, ma pr. 72.

Grunta orne przez dawnych gospodarzy czynszowych, a obecnie uwłaszczonych posiadane a mianowicie: w siedliskach zabudowaniach i ogrodach mają około mórg 8. Grunta orne do tychże gospodarzy należące, mają gruntu klasy III około mórg 192. Łąki do tychże gospodarzy należące, mają gruntu klasy III około mórg 32. Grunta do dawnych kopearzy dworskich należące, oraz do służących dworskich, w siedliskach, zabudowa-

niach, ogrodach i domach położone, a teras do uwłaszczonych należące, mają gruntu klasy IV około mórg 4. Kawał ziemi dla tychże samych włóścian oznaczony, pod las i budy położony: ma gruntu klasy IV około mórg 1 pr. 100. Ogrody do uwłaszczonych nateraz należące po za sadem, obejmują klasy III gruntu mórg 4 pr. 50. Łąki przez tychże włóścian używane po nad rzeką, mają gruntu klasy III około pr. 200. Gruntu pod las uwłaszczonych włóścian przypadającego, w gruncie klasy III jest około mórg 1 pr. 150.

Paśniki w granicach wsi Szumlina będące wspólnie z uwłaszczonymi, obejmują około mórg 28.

Nieużytki: kawałek ziemi pod wiatrakiem w gruncie klasy IV, ma rozległości około mórg 6.

Ogólna rozległość folwarku Szumlin i wsi Szumlin wynosi mórg 1,270 pr. 172 miary nowopolskiej.

Oprócz ludności przy wyżej opisanych budowlach mieszkalnych wymienionej, jest jeszcze ludność następująca: gospodarzy rolnych czynszowych przed Ukazem było sześciu, jako to: 1) Paweł Oporski, 2) Szymon Karwowski, 3) Jakób Antosik, 4) Ignacy Kowalski, 5) Tymotenz Czerniakowski, 6) Adrian Sękowski; dalej jest jeszcze ludność następująca: 1) Kasper Cichocki, 2) Andrzej Bindura, 3) Józef Cichocki, 4) Kazimierz Cichocki soltys, 5) Józef Kępiński, 6) Feliks Żuniwski, 7) Grzegorz Kopeczyński, 8) Marjanna Krzemiska wdowa, 9) Jakób Ciółkowski, 10) Adam Wierciszewski, 11) Michał Wojkowski, 12) Wiacenty Tasak, 13) Jan Żuniwski, 14) Jozek Szklarz, 15) Szmaja Dawidowicz wszyscy dawniej ogrodnicy, koparze i parobcy a dziś uwłaszeni, mają zabudowania kosztem swoim pobudowane i grunta nadane, bez żadnych obowiazków dla dworu, a to na mocy Najwyższego Ukazu z r. 1864.

Na zajętych folwarku Szumlin inwentarz żywy i martwy jest następujący: 1) koni roboczych różnej maści i lat 16, 2) wołów roboczych sztuk 7, 3) wozów szybowanych na drewnianych osiach 3, 4) plugów z żelazami sztuk 4, 5) plugów z żelazami sztuk 3, więcej zaś tychże inwentarzy na gruncie niema. Na gruncie dóbr Szumlina zapasów zboża w ziarnie niemasz, tylko z tegorocznego zbioru jest żyto w stómie, mogące tylko wystarczyć na zasiew, opłatę zasług służącym, ordynarię tymże, oraz dworu; pszenica także w stómie i zboże jarmyżne znajduje się w bardzo małej ilości. Folwark Szumlin i wieś Szumlin graniczą: na wschód słoń a z wsią Joniec i Sobokleszczem, na północ z gruntami wsi Sobieszczki uwłaszczonych włóścian, a na zachód z wsią Niewikłą.

B. Dobra Krajęcyn mianowicie: folwark Krajęcyn i wieś Krajęcyn, do głównych dóbr Szumlina należące:

a) Folwark Krajęcyn, na tym znajdują się zabudowania dworskie: 1. Dom dworski z cegły surowki nieukończony, bez dachu. 2. Stodoła z bali na słupach o jednym klepsku, słomą kryta. 3. Szopa i stajnia razem sieczkarnią z drzewa z bali na słupach, pod słomą.

Grunta do folwarku należące obejmują: siedliska, plac pod zabudowaniami czyli podwórze, oraz ogród w małej części owocowy i warzywny, mają gruntu klasy III około mórg 2.

Grunta orne do folwarku tego należące, mają gruntu klasy II mórg 22, druga część tegoż gruntu w miejscu pod Grabie zwanym, obejmuje klasy II około mórg 70, w trzecim miejscu zwanym Cwiartki, obejmuje gruntu kl. II około mórg 5.

Łąki: przy gruntach ornych, oraz lesie położone, mają gruntu klasy II około mórg 20.

Paśniki: paśniki dla inwentarzy zajmują mórg 60. Ogólna przestrzeń folwarku Krajęcyn wynosi mórg 179, czyli włók 5 mórgów 29.

Folwark zajęty Krajęcyn posiada Leonard Czerwiński na mocy kontraktu daty 27 Maja 1867 r. od hrabi Ożarówskiego, na czas od d. 1 Lipca 1867 r. na lat 6, za cenę rocznej dzierżawy rs. 225, którą to dzierżawę do d. 1 Lipca 1869 r. zapłacił. Inwentarz ani sprzętów gospodarskich do gruntu przywiązanych niema żadnych.

b) Wieś Krajęcyn. Wieś ta przez gospodarzy rolnych zamieszkała, na tej znajduje się budowla dworska, jako to: dom czyli karczma z drzewa, z kominem murowanym, słomą kryta, w tej mieszka Feliks Gniazdowski jako leśny dworski, w karczmi tej wyszynku trunków wcale niema; przy tejże szopie z drzewa pod słomą; siedlisko na którym powyższa karczma, szopa i ogród przy tymże położony, obejmują około pr. 250.

Wieś Krajęcyn ma zabudowanie: Chałup do uwłaszczonych tejże wsi 23, wszystkie z drzewa pod słomą, każda ma po jednym kominie murowanym, do tych chałup należą stodoły i szopy z drzewa słomą kryte.

Grunta orne włóścian uwłaszczonych. Grunta orne gospodarzy uwłaszczonych mają rozległości mórg 190 kl. III.

Łąki do tychże włóścian należące, obejmują gruntu klasy III około mórg 10. Ogólna rozległość wsi Krajęcyn wynosi około mórg 200 pr. 250, czyli włók 6 mórg 20 pr. 250.

Ludność we wsi Krajęcynie jest następują-

ca: 1. Andrzej Bieliński, 2. Antoni Zieliński, 3. Grzegorz Antosik, 4. Andrzej Czerniakowski, 5. Jan Kaftanowicz, 6. Stanisław Bieliński, 7. Jakób Bieliński, 8. Ostrowska wdowa, 9. Józef Wardziński, 10. Mateusz Szachowicz, 11. Ludwik Szachowicz, 12. Stanisław Kaftanowicz, 13. Feliks Urbański, 14. Sapińska wdowa, 15. Adam Dasiński, 16. Antoni Antosik, 17. Mikołaj Biliński, 18. Paweł Sędkowski, 19. Paweł Wiktorowicz, 20. Mikołaj Biliński; z tych pierwsi 6 jako przed Ukazem dawniejsi gospodarze rolni, inni jako kopcarze, ogrodnicy i służący dworscy są uwłaszczeni bez żadnych obowiązków dla dworu. Dobra zajęte, to jest folwark i wieś Krajęczyn stykają się na wschód słońca z lasem własnym Szumlina, na południe z gruntami włościan Jońca, a na zachód z gruntami folwarcznymi Królewa.

C. Wieś parafialna Joniec.
Wieś Joniec, w której gruntów folwarcznych, ani budowli niema, przez samych gospodarzy rolnych zamieszkała, tylko znajduje się osada karczenna niewłaszczone, zaś całkowicie należy do dworu Szumlina, i na tej jest zabudowanie: Dom z drzewa słomą kryty, z 2 kominami murowanymi, przy ścianie którego od podwórza jest przystawka z drzewa słomą kryta, dom ten obejmuje szynkownią i wjazd dla podróżnych z drzewa słomą kryty, do tej karczmy należy stodoła z drzewa o jednym klepisku pod słomą; osadę tę posiada Marceł Baraniecki prawem wieczystej dzierżawy, za co opłaca do dworu czynszu rocznie rs. 21 kop. 60, z obowiązkiem szynkowania trunków dworskich; osada karczenna obejmuje w sobie, a mianowicie: w siedlisku i ogrodzie karczemnym gruntu klasy II pret. 250, w kawałku ląki klasy II mor. 1 pret. 150, w ogrodzie pomiędzy gruntami uwłaszczonej włościan w gruncie kl. II około pr. 180, gruntu ornego pomiędzy rolami uwłaszczonej włościan kl. II około morg 30.

Osada młynarska. Kawał gruntu stanowiący tę osadę, dawniej należał do dworu, lecz z powodu zniesienia młyna, grunt takowy oddany był przez dwór wyrobnikom w używalność, a obecnie należy do uwłaszczonej, jako to: 1) Mikołaja Kępczyńskiego, 2) Kacpra Szymańskiego, 3) s-rów Sylwestra Chonchry, 4) Stefana Szymańskiego, 5) Mickła Markiewicza i 6) s-rów Michała Antosik. Grunt ten obejmuje przestrzeni klasy II około morg 24 i na tym kawałku gruntu są zabudowania, jako to: 1. Dom z drzewa pod słomą z trzema kominami murowanymi, w domu tym mieszka Teodozjusz Skarzyński dzierżawca probostwa opłacający rocznego komornego rs. 5, oraz Andrzej Loniewski uwłaszczonej. 2. Spichrz z szachulcu w zamek pod słomą, do uwłaszczonej włościanina należącej. 3. Szopa z bali na słupach pod słomą, w rogu takowego budynku komin murowany, którego to budynku połowa należy do dworu, a druga połowa do uwłaszczonego włościanina Loniewskiego.

W miejscu zwanym za cmentarzem kawał gruntu zwany osadą leśną, a teraz oddany został na uwłaszczenie włościan wyżej wymienionych, na gruncie tym żadnego budynku niema, obejmuje ogólnej rozległości kl. II około morg 30.

Zabudowania na wsi Jońcu, do uwłaszczonej włościan całkowicie należące: chałupa z drzewa pod słomą 40, każda o jednym kominie murowanym, wszystkie pod słomą, a przy każdej chałupie stodoły, szopy i chlewy z drzewa pod słomą.

Grunta orne włościan są: 1. Siedliska na których doroy, zabudowania oraz ogrody, mają gruntu kl. III około morg 18. 2. Grunta orne do gospodarzy rolnych, oraz innych mieszkańców i chałupników dawnych wsi Jońca należące, obejmują około morg 560 kl. II i III. 3. Paśniki do wsi Jońca należące mają rozległości kl. II grundy około morg 60. 4. Łąki dla tychże gospodarzy mają rozległości kl. III morg 32 Droga przez wieś idąca, brogi do Szumlina, Popieluzyna, Wrony, a przez zajęte dobra przechodząca, oraz po nad rzeką górki piaseczyste, obejmują morg 17, razem przestrzeni morg 763 pr. 280.

Ludność we wsi Jońcu, oprócz wyżej opisanych, jeszcze jest następująca: 1) Adam Pił-
nik, 2) Kazimierz Jawerski, 3) Franciszek Słubowski, 4) Józef Szachowicz, 5) Michał Antosik, 6) Szczepan Antosik, 7) Adam Błaszczewicz, 8) Andrzej Bondara, 9) Tomasz Gniazdowski, 10) Jan Krzemiński, 21) Jakób Brzeszkewicz, 12) Franciszek Brzeszkewicz, 13) Łukasz Bileński, 14) Antoni Lewandowski, 15) Józef Zgrzebski, 16) Marcin Krawicki, 17) Roch Zgrzebski, 18) Ludwik Zakrzewski, 19) Grzegorz Przyłudzki, 20) Szymon Przyłudzki, 21) Jan Tarwadzki, 22) Franciszek Tarwadzki, 23) Antoni Klinkiewicz, 24) Franciszka Czernikowska wdowa, 25) Wiktor Tarwadzki, 26) Jan Tarwadzki, 27) Michał Markiewicz, 28) Jakób Antosik, 29) Jan Leśniewski, wszyscy wyżej wymienieni gospodarze rolni i ogrodnicy, oraz Chałupnicy, mają własne chałupy z innymi budowlami, są uwłaszczeni i bez żadnego opowiazku dla dworu.

Probostwo parafii Joniec z pod zajęcia uwłaszczone ma zabudowanie: 1. Kościół masiw murowany pod dachówką, w której to parafii Joniec Proboszczem jest ksiądz Jancewski.

2. Plebanja czyli dom mieszkalny z drzewa z kominem murowanym, kleńcem pokryty, w którym mieszka Proboszcz powyżej wymieniony. Stodoła i stajnia z drzewa pod słomą. Dom zwany szpital o 4 izbach, z tych w jednej mieszka dziad kościelny, trzy izby należą do Rządu, dom ten słomą kryty, z kominem murowanym. Dom drewniany pod słomą, do probostwa należący, w którym mieszka organista Jan Karwacki. Stodoła, szopa i chlew z drzewa pod słomą. Grunta w polu po nad strugą, z ogrodem owocowym przy plebanji będącym i siedliskiem kl. II mają rozległości morgów 6 pret. 150.

Cmentarz na którym jest kościół, murem na około osłonięty, obejmują morgę 1.

Cmentarz grzebalny za wsią kamieniami na około obmurowany morgę 1.

Grunta odpadłe od probostwa, a należące obecnie do Rządu obejmują około morg 74 kl. II ląka przy lesie ma morgów 10 klasy II, razem rozległości morg 92, czyli włók trzy morg 2.

Na gruncie tym są budowle: stodoła o dwóch klepiskach z bali na słupach słomą kryta. Grunta odpadłe od probostwa, a obecnie rządowe posiada przez dzierżawę Teodozjusz Skarzyński, za opłatą rocznej dzierżawy rs. 90, Wieś Joniec styka się na wschód słońca z granicą dóbr Popieluzyna, na południe z wsią Osiekiem, na zachód z Szumlinem i Krajęczynem.

D. Dobra Królewo, obejmują folwark Królewo, na którym są zabudowania folwarczne:

1. Dom mieszkalny dworski z drzewa o 2 kominach murowanych, w połowie takowego mieszka dzierżawca Konstanty Więkowski, a w drugiej Faist nadlesny borów Szumlińskich. 2. Stodoła o dwóch klepiskach, w której komora na spichrz urządzona, z drzewa szachulcu postawiona, słomą kryta, w stodole tej jest siewczarnia ręczna o dwóch kosach z kołem żelaznym, i młynek do czyszczenia zboża. 3. Owcarnia z pacy, gontami kryta. 4. Holendernia czyli szopa i stajnia z drzewa z szachulcu w zamek pokryta gontami. 5. Kloaka z drzewa deskami pokryta. 6. Sklep do kartofli z drzewa ziemią obsypany.

Siedliska dworskie: siedliska na których są zabudowania powyższe i plac w posrodku tychże obejmują w gruncie klasy III około morg dwie.

Ogrody dworskie: a) ogród folwarczy przy cmentarzu na gruntu kl. III około pr. 150; b) ogród drugi przy wsi ma gruntu kl. III około morg 2 pr. 150.

Grunta folwarczne: grunta orne folwarczne nazywane pod Kobylin, pod Miszew, Nart, mają morg 170 kl. III.

Łąki folwarczne: łąki te położone są w miejscach zwanych Srodkowa-Złók, Czerwone, mają morg 8 kl. III.

Paśniki: dla inwentarzy dworskich zajmują morg 32 gruntu klasy III, paśnik zwany Moczydło zajmuje przestrzeni gruntu klasy II morg 2.

Zabudowania na wsi do dworu należące: dom czyli karczma z drzewa w zamek, pod słomą, komin w niej murowany, pod nią są piwnice także murowane, połowę domu czyli karczmy zajmuje Giziński stelmach, a to w procentcie od rsr. 75 wypożyczonych dzierżawcy, drugą połowę zajmuje Cekalski leśnik dworski, który za pilnowanie borów i lasów oprócz pomienionego mieszkania otrzymuje rocznie rs. 20 od dziedzica Szumlina, a przy tem ordynarji korey 10 i pół morga ogrodu, przy karczmie tej są chlewy z bali pod słomą; chałupa zwana czworaki także z drzewa pod słomą, z kominem murowanym, zamieszkała przez służących dworskich i Franciszka Dąbrowskiego uwłaszczonego; przy chałupie tej jest chlew z bali na słupach pod słomą.

Siedliska: w siedlisku na którym dom karczemny oraz czworaki z innymi zabudowaniami i placem, grunta są klasy III i mają około morg 3 pr. 120, ogród morg 3 pr. 120.

Nieżytki zajmują gruntu kl. III około morg 8, ogólna rozległość obejmuje gruntu klasy III około morg 228 pr. 240.

Wieś Królewo zamieszkała przez uwłaszczonej i ma zabudowanie: chałup z drzewa słomą krytych 28, przy tych stodoły, szopy i chlewy słomą kryte.

Grunta do uwłaszczonej włościan należące są: siedliska na których zabudowania gospodarskie i ogrodników, z ogrodami przy tychże będącymi, obejmują w gruncie klasy III około morg 40.

Grunta orne: grunta te do gospodarzy należące obejmują morg 404 kl. III. Łąki do tychże gospodarzy należące obejmują morg 30 i są kl. III. Paśniki do uwłaszczonej włościan wsi Królewo należące, przy tejże wsi położone obejmują około morg 40. Ogólna rozległość wsi Królewo wynosi około morg 514, czyli włók 17 morg 4.

Ludność we wsi Królewie jest następująca: 1. Józef Korek, 2. Roch Czerniakowski, 3. Franciszek Karwadzki, 4. Marcin Bileński, 5. Kasper Oporski, 6. Kazimierz Zochowicz, 7. Piotr Bileński, 8. Franciszek Bartczak, 9. Józef Bileński, 10. Jan Czerniakowski, 11. Andrzej Dziedzicki, 12. Jan Oporski, 13. Michał Brzeziński, 14. Franciszek Cieślakowski, 15.

Józef Oporski, 16. Stanisław Romanowski, 17. Jakob Oporski, 18. Franciszek Wiktorowicz, 19. Franciszek Romanowicz, 20. Szczepan Bileński, 21. Andrzej Kosiemski, 22. Stanisław Grabowski, 23. Mateusz Oporski, 24. Tomasz Romanowicz, 25. Szymon Romanowicz, 26. Antoni Słubowski, 27. Kazimierz Mazurkiewicz, 28. Jan Antoskiewicz, 29. Marcin Wiktorowicz, 30. Józef Nawrocki, 31. Józef Romanowicz, 32. Jan Marmowski, 33. Tomasz Szymankiewicz, 34. J. n. Krzemiński, 35. Szczepan Wiktorowicz, wszyscy dawniejsi gospodarze rolni, oraz morownicy są uwłaszczeni.

Probostwo parafii Królewo z pod zajęcia uwłaszczonej się, ma zabudowania: kościół z drzewa, kleńcem pokryty, dzwonnica podobnie pobudowana z dzwonami, plebanja czyli dom na mieszkanie probostwa przeznaczony z drzewa kleńcem kryty; stajnie, kur-niki i szopa, oraz pół stodoły, wszystko z drzewa pod słomą, należą do probostwa księdza Góreckiego, w tej plebanji mieszka-jącego. Grunta należące do probostwa: siedliska na którym plebania, zabudowania, ogród owocowy i kawałek gruntu mają morg 6, cmentarz na którym kościół stoi i plac przed kościołem ma około morg 2, cmentarz grzebalny ma morgę 1. Grunta dawniej do probostwa, a obecnie do Rządu należące z łąkami obejmują około morg 169 pret. 150, ogólna rozległość probostwa morg 160 pret. 150, czyli włók 5 morg 19 pret. 150. Do gruntów powyższych należy zabudowanie: stodoła o jednym klepisku i drugiej stodoły połowa, owczarnia z bali na słupach, słomą kryta. Folwark Królewo i grunta odpadłe od probostwa, drzewzawie Kostantj Więkowski, za które płaci rocznej dzierżawy dziedzicowi dóbr Szumlińskich rs. 150, poczynając dzierżawę od dnia 1 Lipca 1867 r. zaś z gruntów po proboszczowskich opłaca do Skarbu rocznej dzierżawy rs. 123; na folwarku Królewo inwentarzy ani sprzętów gospodarskich oprócz siewczarni i młynka do czyszczenia zboża niema żadnych.

E. Wieś Sobieszczki.

Wieś ta przez samych tylko gospodarzy rolnych czynszowych jest zajmowana, ma zabudowanie: chałup z drzewa jest 8, każda o jednym kominie murowanym, a wszystkie pod słomą; stodoły 7, szopy i chlewy także z drzewa pod słomą; grunta tejsze wsi do włościan należące, w siedliskach pod zabudowaniami i ogrodach i przy domach obejmują w gruncie klasy II morg 3 pret. 50, grunta orne; grunta zaś orne do tychże gospodarzy należące są klasy II i obejmują morg 160.

Łąki: łąki po nad rzeką Wkra, oraz przy gruntach ornych mają morg 10 i są klasy III. Paśniki do gospodarzy należące są klasy III i mają morg 8. Ogólna rozległość gruntów ornych, łąk i paśników wynosi około morg 181 pret. 50.

Ludność wsi Sobieszczki jest następująca: 1. Szymon Czerniakowski, 2. Jan Kowalski, 3. Mateusz Szymański, 4. Ludwik Antosik, 5. Wincenty Nowacki, 6. Mikołaj Makowski, 7. Jakob Szwachowski, wszyscy ci uwłaszczeni.

F. Wieś Sobokleszcz.

Zamieszkała przez samych gospodarzy rolnych, w tej wsi jest osada karczenna należąca do dworu Szumlina na której jest com z drzewa słomą kryty z kominem murowanym, zamieszkały przez Wójciecha Pikiel wyrobnika, który z mieszkania tego i ogrodu płaci rocznie dworowi Szumlin rs. 8, w szynku w karczmie tej niema, Siedlisko: na wsi Sobokleszczu siedliska gdzie jest karczma i podwórko należą do dworu i są klasy III i obejmują pret. 170 Ogrody: ogród warzywny ma gruntu pret. 150 klasy III. Grunta same należące do dworu Szumlina bez zabudowań i roli gospodarskiej obejmują morg 32 gruntu klasy III. Ogólna rozległość gruntu należącego do dworu ma morg 33 pret. 20. Zabudowania całkowicie do uwłaszczonej włościan należące, na wsi Sobokleszczu położone są: chałup 32, wszystkie z drzewa pod słomą, każda o jednym kominie, stodoły 18, chlewków i szopok tyle, wszystkie z drzewa pod słomą, Siedliska: na których są zabudowania gospodarskie i ogrody wyżej opisane mają gruntu klasy III około morg 6. Grunta orne: na wsi Sobokleszczu położone obejmują razem z łąkami będącymi klasy III około morg 320. Oprócz tego są dwie osady do uwłaszczonej gospodarzy należące, które obejmują gruntu klasy III około morg 60. Na gruncie tym jest: chałup 2 z drzewa, słomą krytych, do tych 2 stodoły i szopa, wszystkie z drzewa pod słomą, należące do uwłaszczonej. Nieżytki: droga przez wieś Sobokleszcz oraz drogi do Szumlina, Kropicy i Osieka idące obejmują w gruncie klasy III około morg 2, razem około morg 388.

Ludność we wsi Sobokleszczu i w oddzielnych chałupach w polu pod Szumlin będących, jest następująca: 1. Marcin Kwiatkowski, 2. Ignacy Węclaw, 3. Marianna Sokółowska wdowa, 4. Franciszek Jankowski, 5. Stanisław Węclaw, 6. Roch Makowski, 7. Franciszka Antosicka wdowa, 8. Walenty Pechy-
ra, 9. Józefa Chonchryska wdowa, 10. Wincenty Słubowski soltys, 11. Jan Nowakowski,

12. Antoni Słubowski, 13. Tomasz Nowakowski, 14. Jan Kępczyński, 15. Jan Kępczyński, 16. Benedykt Tyburski, 17. Mikołaj Sokółowski, 18. Ludwik Dąbrowski, 19. Konstanty Węclaw, 20. Karol Tarwat, 21. Jan Tarwat, 22. Michał Słupecki, 23. Maciej Kępczyński, 24. Ignacy Dubracki, 25. Marcin Kwiatkowski, 26. Piotr Zuchowski, 27. Stanisław Dubracki, 28. Stefan Kępczyński, 29. Izidor Kowalski, 30. Piotr Nawrocki, wszyscy uwłaszczeni.

Bory i lasy: bory i lasy sosnowe, a w części brzożowe w granicach dóbr Szumlina, Krajęczyna, Królewa, Sobieszczki, Jońca, obejmują około morg 1800, czyli włók 60 w gruncie kl. II i III.

Wody: rzeka Wkra płynąca od granicy wsi Idzikowice, a przechodząca przez grunta zajętych dóbr obejmują powierzchnię morg 4, łącznie borów, lasów i wody rzeki obejmują morg 1840, czyli włók 61 morg 10. Ogólna zatem rozległość zajętych dóbr Szumlin, folwarku Szumlin, wsi Szumlin, folwarku Krajęczyn, wsi Krajęczyn, folwarku Królewo, wsi Królewo, wsi Joniec, wsi Sobokleszcz i wsi Sobieszczki, po wyłączeniu gruntów do probostwa parafii Joniec do probostwa parafii Królewo należących, oraz gruntów odpadłych od tychże probostw, stanowiących teraz własność Rządu, wynosi około morg 5599 pretów 112, czyli włók 186 morg 19 pret. 112 miary n. p. Dobra zajęte powyżej wymienione z borami i lasami stanowią jedną majątność; ościennie graniczą: na wschód z wsią Popieluzyną, na południe z Osiekiem i Kropicą Żelazki, na zachód z dobrami Liszewem i Niewiklą, na północ z wsią Idzikowicami, Miszewem i miastem Rządowym Nowym-miastem, w których to dobrach oprócz gorzelnii, browaru, dystrylarni wódek i octu i maszyni młocarni, innych zakładów fabrycznych niema.

Podatki są następujące: 1. Szumlin: opłaca rocznie podatków do kasy gub. Plockiej rs. 4257 kop. 83 1/2, 2. Joniec rs. 14 kop. 57, 3. Krajęczyn rs. 13 kop. 88, 4. Sobokleszcz rs. 6 kop. 36, 5. Sobieszczki rs. 1 kop. 49, 6. Królewo rs. 39 kop. 2, razem całe dobra zajęte opłacają podatków rocznie rs. 4,333 kop. 15 1/2.

Nadmienia się, iż z mocy wyroku Trybunału tutejszego z d. 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. administracja nad borami dóbr Szumlina w osobie Michała Gębarzewskiego jest zaprowadzona.

Akt zajęcia doręczonym został w d. 31 Sierpnia (12 Września) r. b. przez Teodora Kownackiego wójtowi gminy Szumlina, Aleksandrowi Chałczyńskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Zakroczyminu i Kazimierzowi Oranowskiemu, Naczelnikowi Powiatu Plockiego.

Wnieśnienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Szumlin z przyłączeniem w d. 28 Września (10 Października) r. b. a wpisanie tegoż aktu do księgi zaarsztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej, dnia dzisiejszego nastąpiło.

Pierwsze ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędą się na audjencji Trybunału tutejszego, w dniu 19 (31) Grudnia 1868 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Bliższy opis zajętych dóbr obejmujący akt zajęcia, który wraz z warunkami sprzedaży, przeznaczonym być może u Pisarza Trybunału tutejszego i u Karola Stróżckiego Patrona, sprzedaż tę prowadzącego.

Wyciąg tegoż ogłoszenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału a drugi egzemplarz onego wydano Karolowi Stróżckiemu Patronowi.

Plock d. 11 (23) Października 1868 r.

Michał Btlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków, termin do przygotowania przysądzenia dóbr Szumlina z przyłączeniami oznaczony został na d. 12 (24) Lutego 1869 r. godz. 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 67,450 o ile sprzedaż nastąpi łącznie z listami likwidacyjnymi, gdyby zaś ogłoszenie o przyznaniu listów likwidacyjnych termin ostateczny poprzedziła, licytacja zacznie się od sumy rs. 67,450 zmniejszonej o całą nominalną wysokość indemizacji.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego.

Plock d. 16 (28) Stycznia 1869 r.

Bielski.

N. D. 745. Wiadomo czynnie, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: żyto, pszenica, o-wies, meble jesionowe, machonione, regary, lustra, lampy i t. p., w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) r. b. o godz. 11 rano we wsi Służew-cu gubernji Warszawskiej; w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godz. 11 rano na Grzybowie, i w d. 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.